

VIBULKIJ PUBLISHING

✓ ตรวจสอบ เรื่อง-ภาพ แล้ว!
ICS...

จับคู่กัน คอมนิค ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก
AKITASHOTEN

ナンバ MG 5

Take It Easy!
Powerfull Yankee
Comedy.
Toroubie Family
Coming!

ลิขสิทธิ์
ถูกต้อง

โตชิโอะ โอซาวะ:
Toshio Ozawa
[NANBA MG5]
Vibulkij Publishing Group
vol. 17

073570
funny

学文社
数学 II

45
บาท

๒
หนังสือ
MG5

17

TOSHIO OZAWA

บาดเจ็บ
แสบก็ยังไม่ตก
เลยหรือ
.....

เจ้านี่
.....

ข้าก

จัน
ก็
กลัว
ฉิ !!

ตอนที่ 143 ▶ กับรักษาพิเศษแคว้นแม็กซ์

นังนาบะ MGS

Like It Easy!
Powerful Partner
Comedy
Impossible Family
Coming!

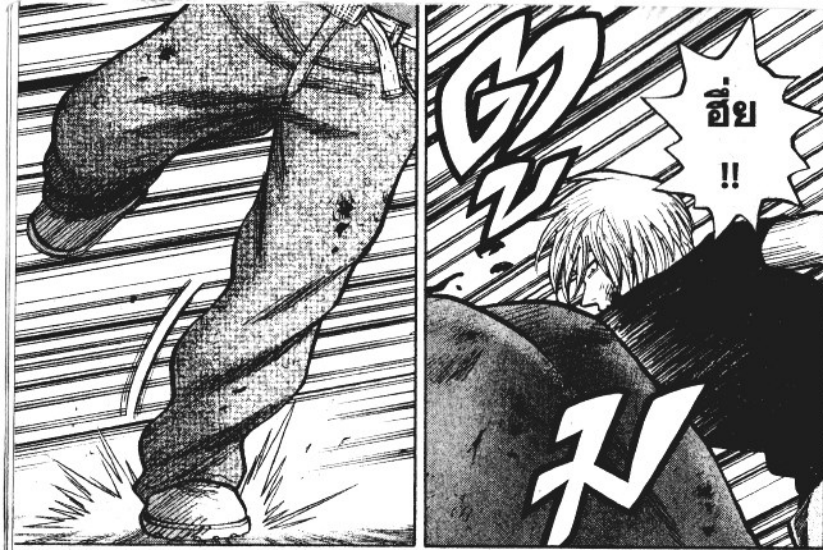

เล่ม 17

ตอนที่ 143 ▶ ที่ปรึกษาพิเศษแก๊งแม็กซ์	5
ตอนที่ 144 ▶ แยกก็ VS แก๊ง	25
ตอนที่ 145 ▶ แบบอย่างที่ไม่ได้เจอมานาน	45
ตอนที่ 146 ▶ ลาก่อนอาจารย์ชุดออกศึก	65
ตอนที่ 147 ▶ กิ่งโกะต่อต้านอย่างไม่มีเหตุผล	85
ตอนที่ 148 ▶ พบเจอ	105
ตอนที่ 149 ▶ เจ้านั้นคือคู่มือ	125
ตอนที่ 150 ▶ ขาใต้ จูเนอิจิ	145
ตอนที่ 151 ▶ เงื่อนไข	165

NANBA MGS Vol.17
© Toshiro Ozawa 2008
All rights reserved
First published in Japan in 2008
by Akita Publishing Co., Ltd. Tokyo
Thai translation rights arranged
with Akita Publishing Co., Ltd.
And Vibulkiij Publishing Group

© วิบูลกิจ ไลออน 2008
ลิขสิทธิ์เป็นของวิบูลกิจ
ห้ามมิให้ทำซ้ำหรือ
ดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต
ลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับ
ประเทศไทยโดยวิบูลกิจ
และวิบูลกิจไลออนกรุ๊ป
และวิบูลกิจไลออน

ซึ่ม

.....

คาโตะ
ถ้าเป็น
ตอนนั้นล่ะก็
ลงไปข้างล่าง
ได้แน่
รีบไปหา
อาจารย์
แล้วโทรเรียก
รถพยาบาล
.....

ไอ้ส
!

คับ

เพื่อน
เจ้าชุด
ออกศึก...
เก่งนะ
.....

โคอิจิ
บ้าเลือด
แล้ว
ใครก็สู้
ไม่ได้
.....

แคช่า
หรือเร็ว
เท่านั้น
.....

ไม่ไหว
หรือ
.....

เจ้านั้น
เป็นใคร
ที่ไหน
ไม่รู้ละ...
แต่เก่งไม่เบา
เลยนี่นา
.....

ชก

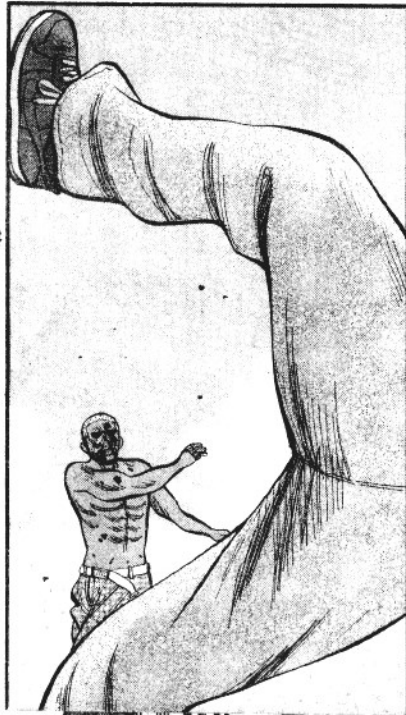
ถ้ายาโยอิ
ไม่ห้ามล่ะก็
คงโดน
ฆ่าตาย
ไปแล้ว
.....

โดน
ตอย
หน้าละ
.....

ดู
อย่าง
คุณ
ทามุ
ลี

อย่า
คิดอะไร
แผลงๆ
นะ

เจ้านั้น
ไม่ใช่คน
ธรรมดา
.....

คุณ
แนน
ซี !!

จะ....
ฉันรู้
.....

ย่ำก !!

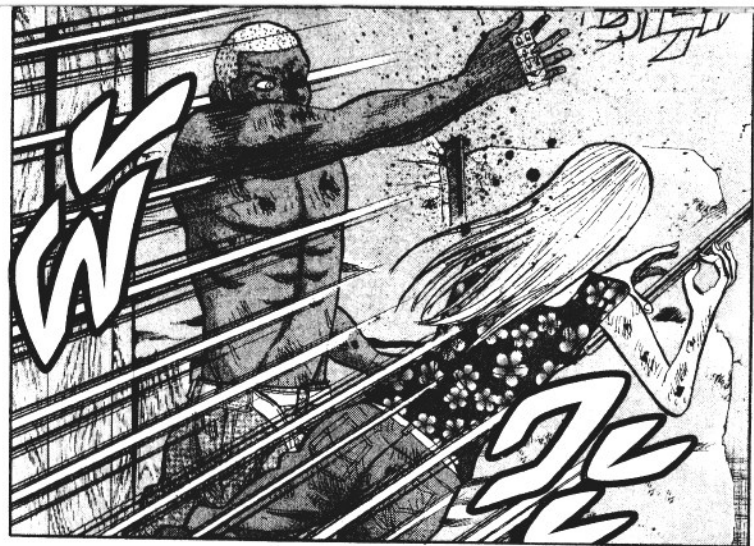
และ
อาจารย์...
ที่มาจาก
ช่วงพวกนั้น...
มันใจ
อาจารย์
ลงจากชั้น
!!

เจ้าลติเตก
นั่น....
ที่ร้าย
คุณเมธี...
กับ
คุณงาใจอี
.....

อย่า !!

อีก ....

นั่น เพื่อน ฉัน นะ !!

โค อิจิ ....

ลุย
กัน
ต่อ

เดี๋ยว
จะช่วย
ให้สบาย
.....

เอ๊ะ
.....

เดี๋ยว
ก่อน
!

Leah

โอ้ย
....

กรอด
....

เจ้า
นั้น
....

อย่า
ไป
ทำร้าย
ผู้หญิง
!!

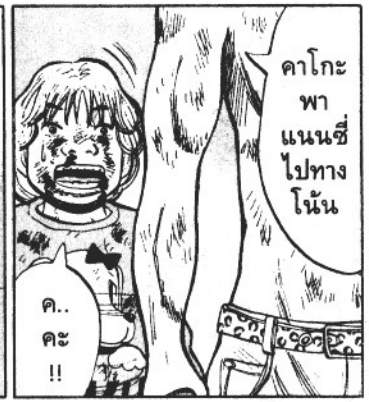
เข้า
มา
!!

แก
นะ
แก
!!

คู่ต่อสู้
ของแก
คือฉัน
ตะหาก
!!

เอาคืน
เป็น
100เท่า
?

ลืมไปแล้ว
หรือว่า
ถูกฉันโยน
ลงไป
ทางหน้าต่าง
.....

ตอนที่ 44: ▶ แขก VS แก๊ง

ฉันจะ
เอาคืน
เป็น
100เท่า
!!

โยนแล้ว
โยนอีก
จนกว่า
แก
จะตาย

ฉันจะ
โยนแก
ลงไป
อีกที

ฉัน
ไม่มี
ทางแพ้
แน่นอน

หมูโลโครก
ที่ดอย
ผู้หญิง
เป็น
อย่างเดียว
แบบแก

เมื่อกี้
ฉัน
ประมาท
ไปหน่อย

จะ
เริ่ม
แล้ว
....

อา
จารย์
.....

เจ้านั้น...
สติแตก
จริงๆ
.....

ไม่
เป็นไร
หรอก
.....

.....

อาจารย์
ไม่มีทาง
แพ้คน
แบบนี้
.....

ไม่
แพ้
.....

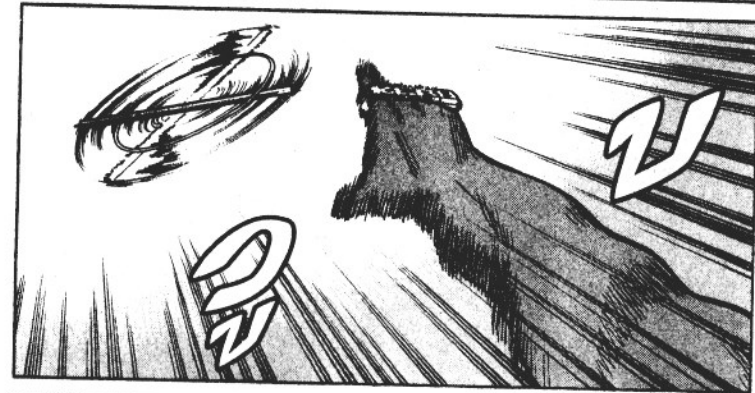
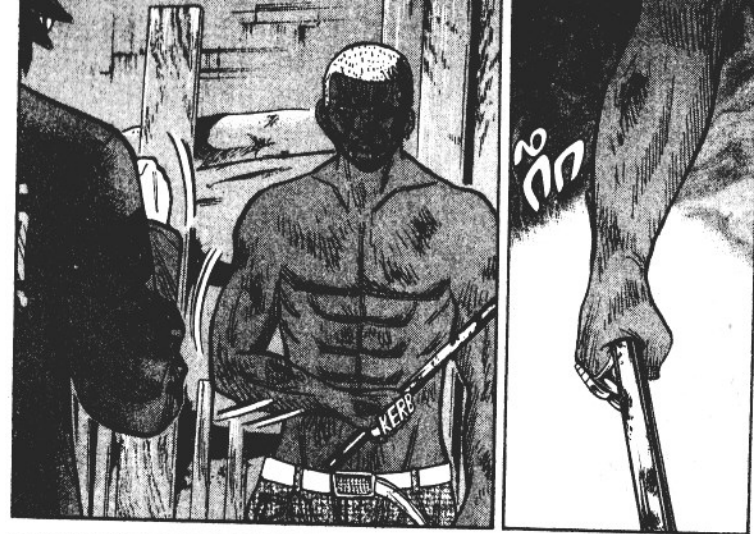

ถ้าคราวนี้
โดนหมัดมัน
เข้าจังๆละก็
เสร็จมันแน่
.....

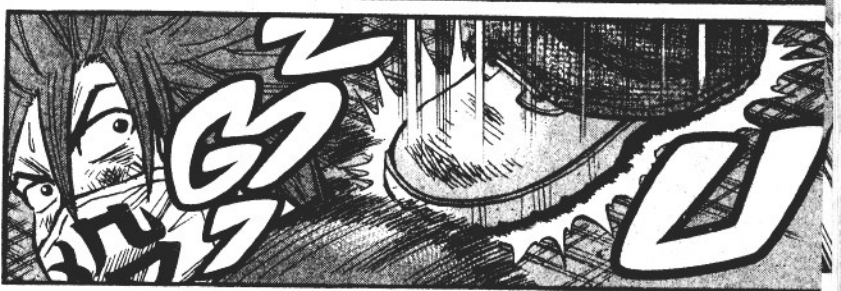
นั่นปะ
.....

แขนที่
กันหมัด
มัน
.....

พวกเรือ
เอาตัว
เข้าสู่อู่
เพื่อ
พวกพ้อง
แล้ว
ไม่ใช่หรือ
.....

ไม่ใช่
แต่ขลุ่ย:
นรอก
แนวนซี

ต่อ
ไป

ย้าก

เป็น
ตา
วอน
นั้น
!!

แต่ถ้า
ไม่เผด็จศึก
ก็ไม่มีทาง
ชนะ
.....

พอน
ตาม
แรงหมัด
ได้
ไม่เลว
.....

ถ้าถูกจับได้
ล่ะก็
เจ้าชุดออกศึกนั้น
เสร็จแน่
.....

โคอิจิ
มีพลัง
เหนือ
กว่า
.....

พวกฉัน...
มีแค่
แก๊งแม็กซ์
เท่านั้น
ที่อยู่ได้

พวกฉัน
เป็น
โคอิจิ:
จริง ๆ
ด้วย
.....

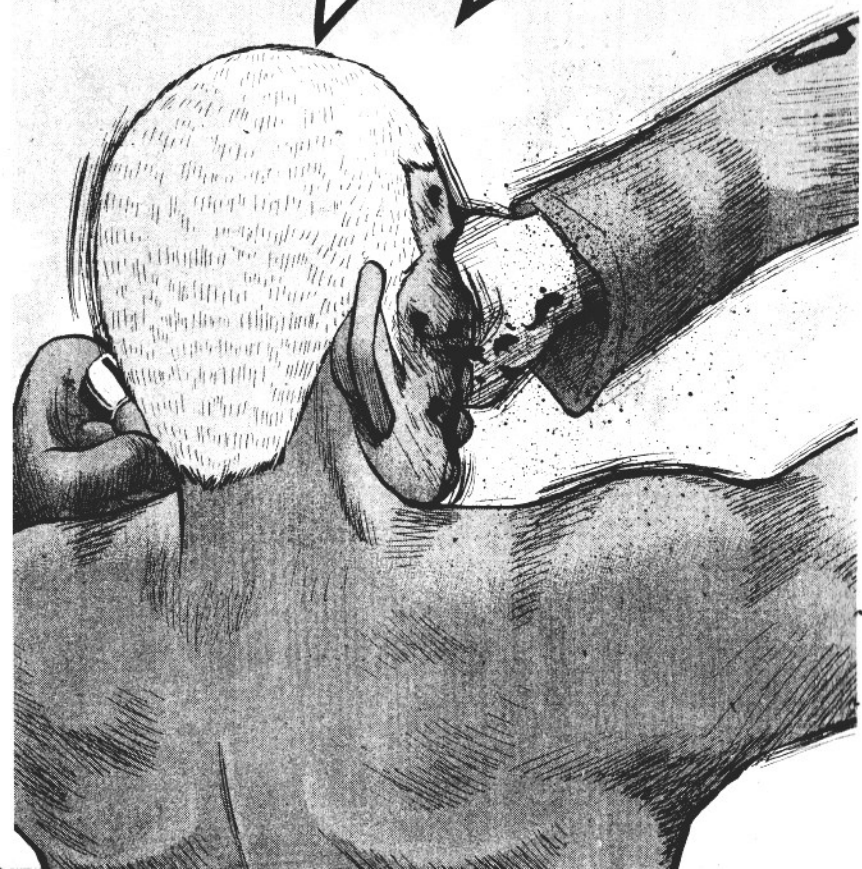
หน้า
ลม
เพชร
จริง ๆ
.....

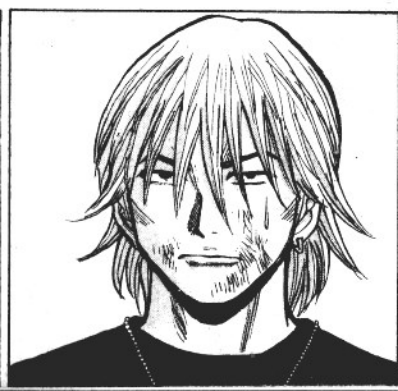
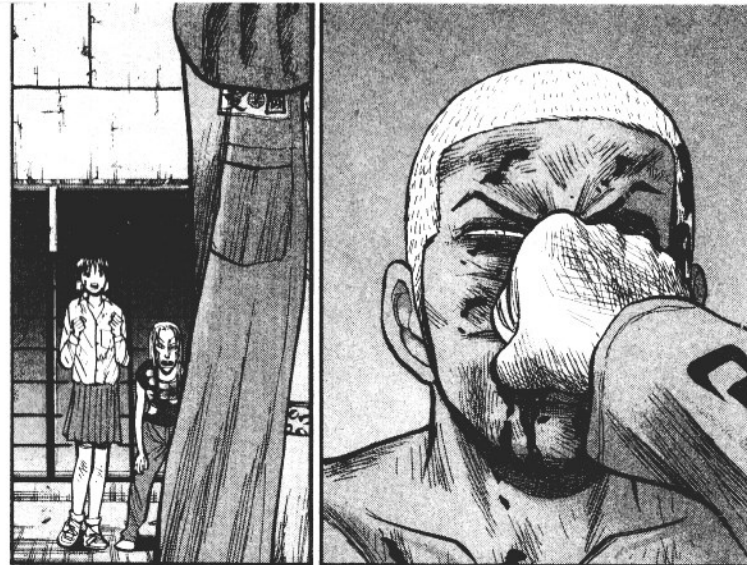
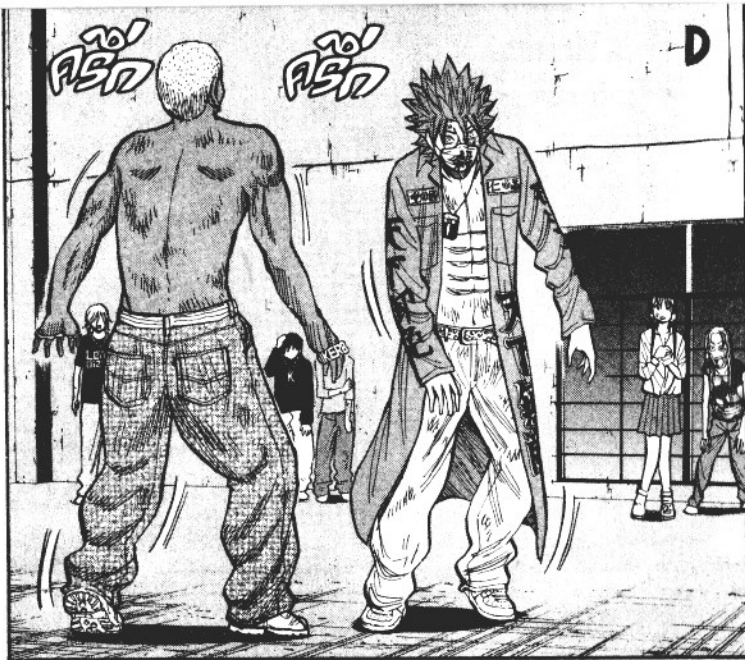

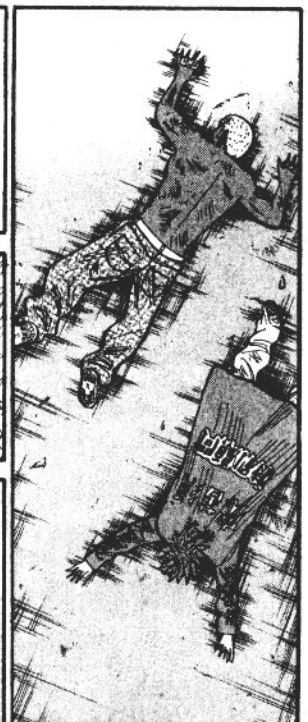
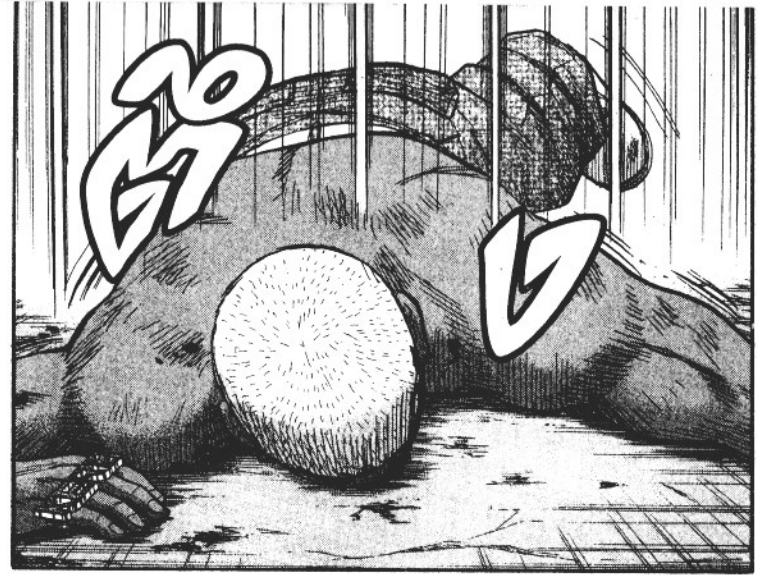
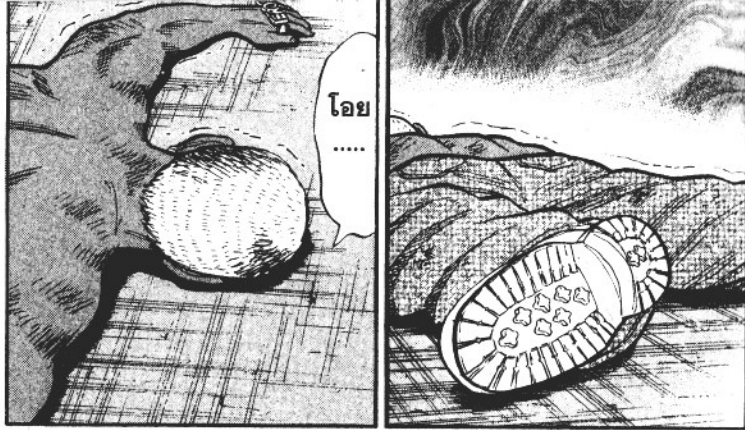
แม้แต่
ปากบ๊อง
พรรคพวก
ฉันก็ยัง
ทำไม่ได้
.....

อา
จาร์จ
วอน
ไทย
นะ
.....

ガッ

เขอะ

ขู่ว่า

ถูกเพื่อน
หักหลัง
.....

ไม่มี
อะไร
เลย
.....

ฉัน
ไม่รู้จัก
หน้าตา
พ่อ
ตัวเอง
.....

ถูก
แม่
ทิ้ง

เจ้า
ชุดออกศึก
.....

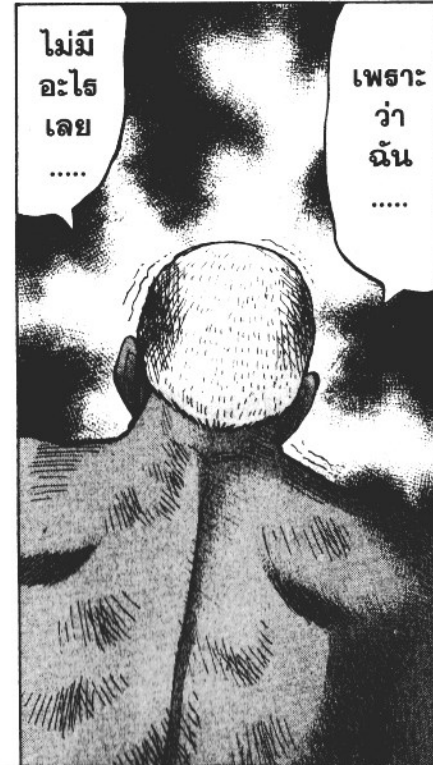

ไม่ปะ
.....

สอ้ย

เพราะ
ไม่มี
อะไรเลย
ฉันจึง
ไม่กลัว
อะไร
ทั้งนั้น
!!

ไม่มี
อะไร
เลย
.....

เพราะ
ว่า
ฉัน
.....

ฉัน
จะบอก
ให้รู้

ว่า
ทำไม
ฉัน
จึงแก่
.....

เจ้านี่
นี่
.....

ตอนที่ 145 ▶
แขนยาวที่ไขว่คว้าหาคุณ

.....

คิดว่า
ถ้ามีอดีต
ที่ขมขื่นแล้ว
ก็สามารถ
ทำอะไร
ได้ทั้งนั้น
หรือ?

ไม่ใช่เหตุผล
ที่ด้อย
ผู้หญิงได้
.....

นั่น
มัน
.....

ดีละ
อา
จารย์
ขัดต่อ
เลย
!!

เดอิจ
โดน
ชื่น
คร่อม
แล้ว
!!

เอาเลย
จัดการ
ให้เสร็จๆ
ซะ

ข้าก
!!

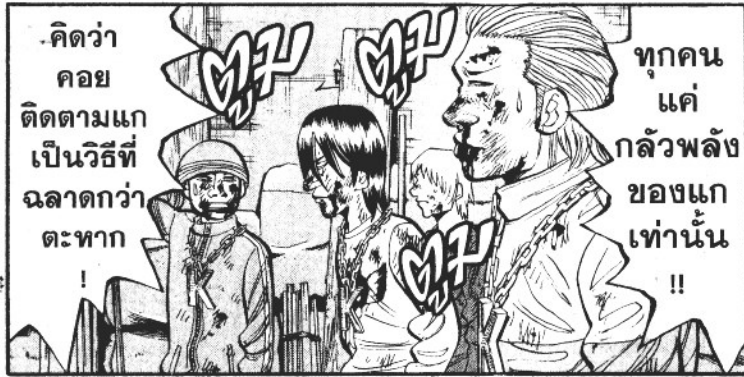
อึก
!!

อุบ
....

แบบนี้
ไม่
เรียกว่า
เพื่อน
หรอก
!!

คิดว่า
คอย
ติดตามแก็
เป็นวิธีที่
ฉลาดกว่า
ตะหาก
!

ทุกคน
แต่
กลัวพลัง
ของแก็
เท่านั้น
!!

ไม่เข้าใจ
อะไร
เจ้าเง็ก
!!

พวกมัน
คิด
คำนวณ
ไว้แล้ว
!!

แก็มัน
ไม่เข้าใจ
ชีวิตเลย
สักนิด
!!

ยังไงซะ
ก็ไม่พ้น
ขกต๋อย
ตามที่
คนอื่นสั่ง
ไซไหม
ละ
!!

ถูกเพื่อน
หักหลัง
ขั้นหรือ
!?

แค่
ยอมสู้
เพื่อเพื่อน

พวกนั้น
ไม่ได้
นึกถึง
ผลประโยชน์
อะไร
.....

เพื่อ
ปกป้อง
เพื่อน
!!

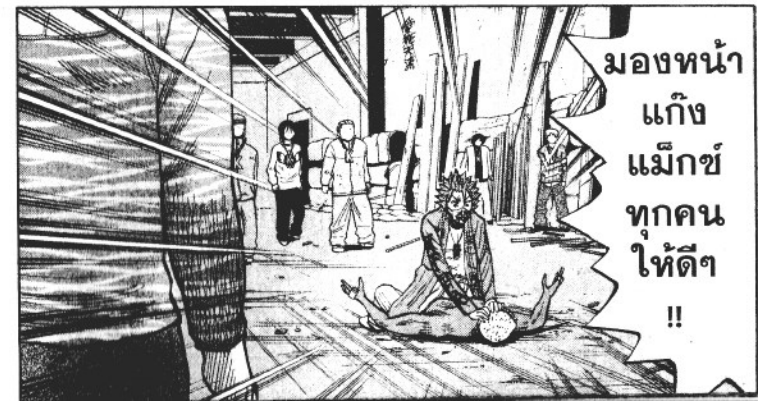
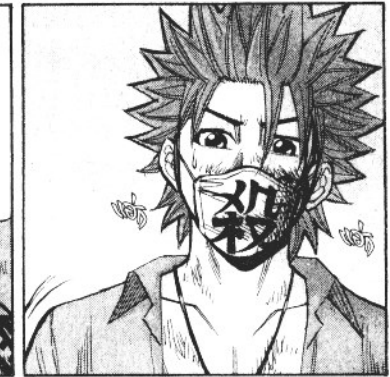
ยอมเอา
ตัวเอง
เข้าเสี่ยง
.....

นั่น
ตะหาก

ดูชะ
.....

มองหน้า
แก๊ง
แม็กซ์
ทุกคน
ให้ดีๆ
!!

เก่งที่สุดใน
คานางาวะ
แล้ว
ยังไง !!

เก่ง
นิด
หน่อย
แล้ว
มีอะไร !!

เพื่อน
สักคน
ก็ไม่มี
.....

หา
!?

แบบนี้
มันมี
ความ
หมาย
อะไร
!?

ลา
จารย์
.....

เรียก
ว่า
เพื่อน
!!

หา
!?

อย่าง
แก
มีเพื่อน
ชิเบล่า
!!

ทะ...
ทำไม
หัวหน้า
รุ่นแรก
ของคัสเคด
มาที่นี่
.....

โอชิบะ
.....

คะ...
คุณ
โอชิบะ
!!

ไม่
เจอกัน
พักหนึ่ง
เลยนะ
.....

มารี
.....

โอชิบะ
.....

โตน
ลองพูด
อะไร
บ้างสิ
!!

C

เฮ้ย
!!

ไม่ใช่
หรือ
.....

พอ
แค่นี้
ได้
แล้ว

นี่

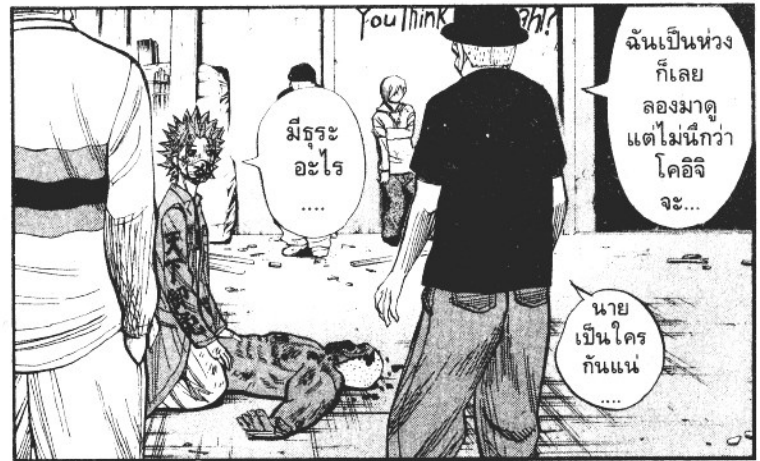

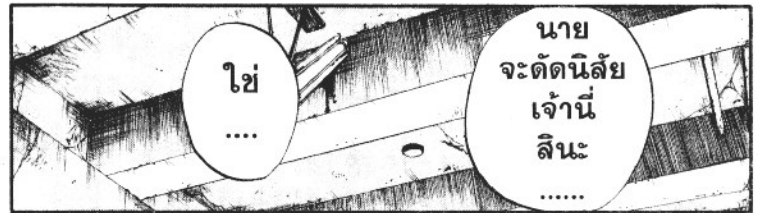
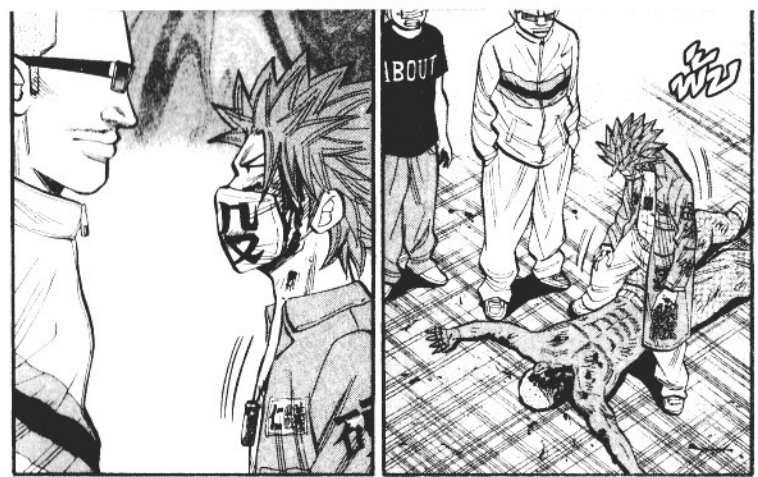
คัส

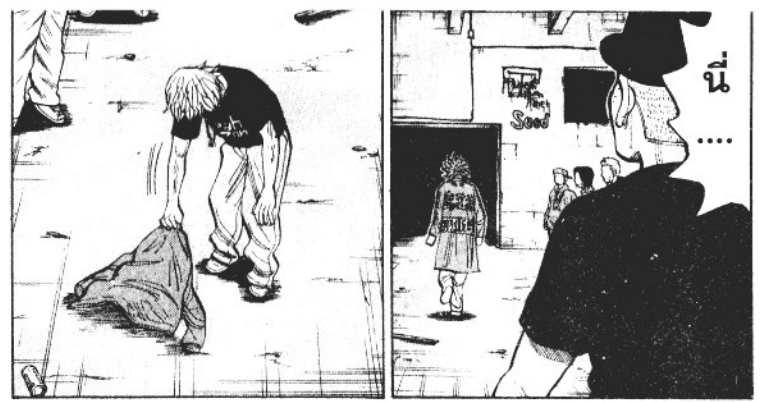
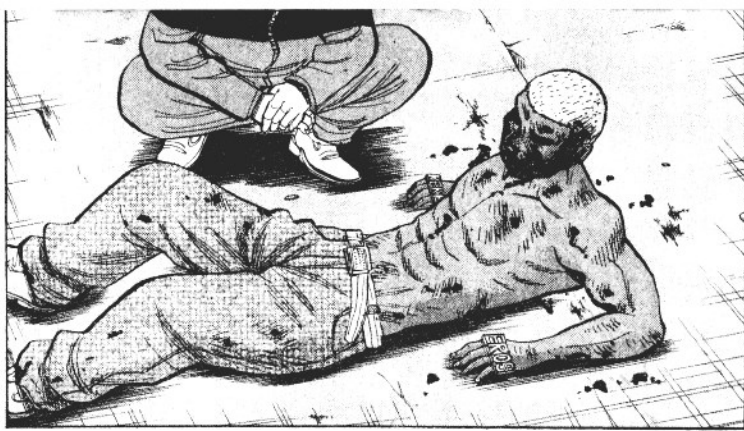
คัส

BOU

KIS

บ้า เอีย ...

ไม่ทัน
ไปกิน
อาหารจีน
แล้วหรือ
....

เกี่ยวซ้ำ
ร้าน
โอโจ
.....

ฉัน
เลี้ยง
ข้าว
แก
นะ

ฉัน
ชิน
แล้ว

ขอโทษนะ
โกได
ที่ดึงแก
เข้ามายุ่ง
กับเรื่อง
แบบนี้

เอ่อ...
ฉันใช้เงิน
หมดไปกับ
คาร์ตไฟฟ้า
แล้ว...

ฉันชอบ
เกี่ยวซ้ำ
ร้านโอโจ
ก็จริง
แต่อย่างน้อย
คราวหน้า
ต้องเลี้ยง
อาหารจีน
นะ!!

.....

ฉัน
แพ้
แล้ว
.....

ไปเถอะ
โคอิจิ

อะไร
?

แพ้
.....

ตอนที่ 146 ▶

ลาก่อนอาจารย์ชดออกศึก

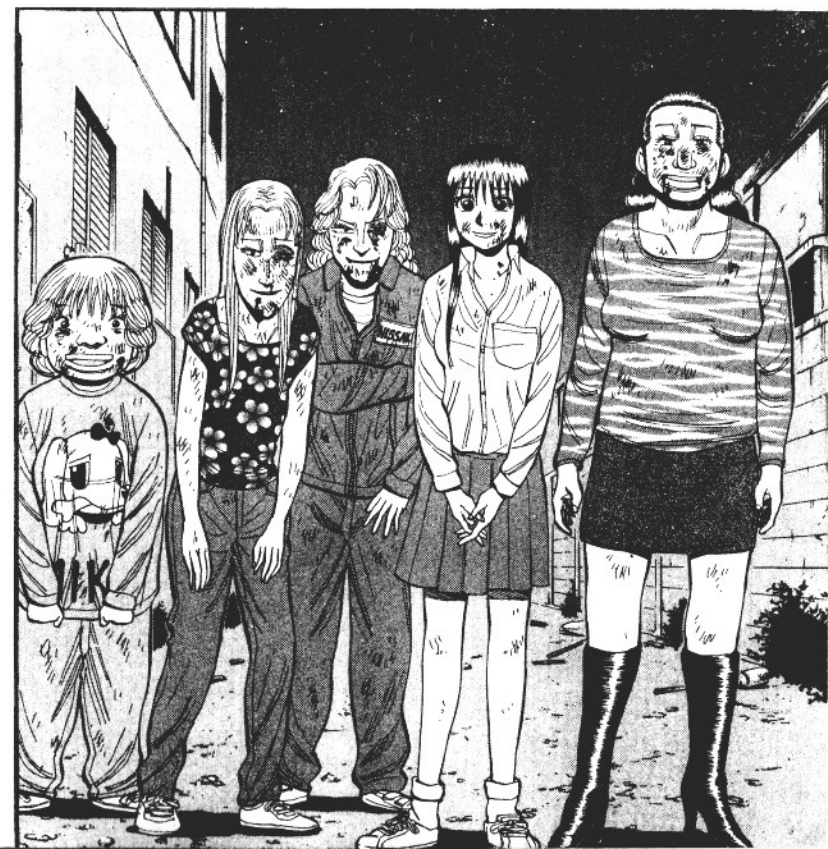
พวก
เธอ
....

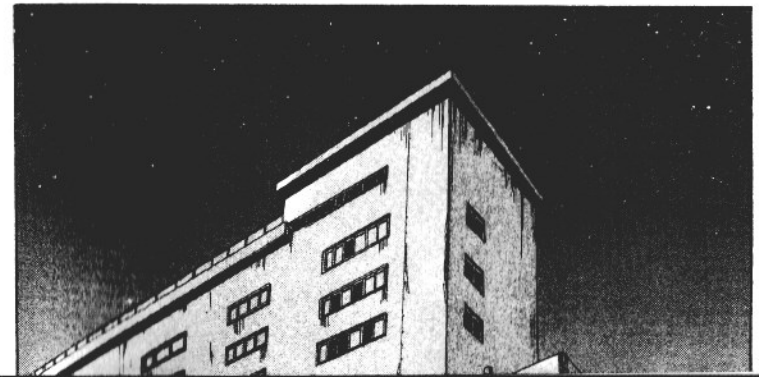
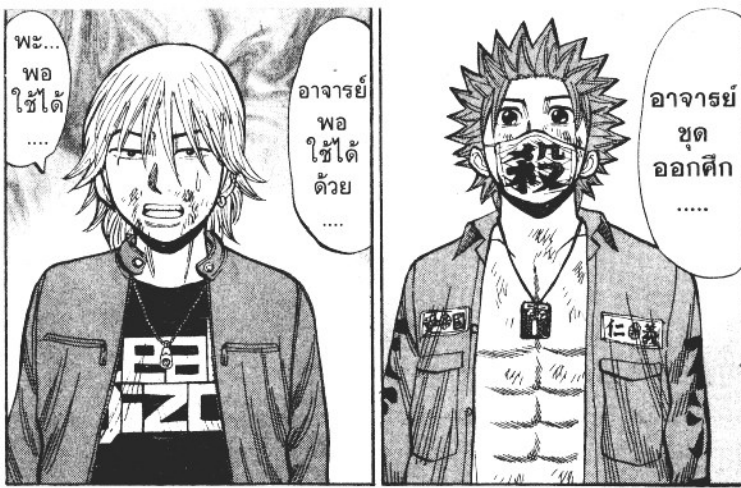
อาจารย์
เท่ที่สุด
!!

เหมาะมากเลย
อาจารย์

อาจารย์...
ยอมใส่ชุด
ของ
แก๊งแม็กซ์
แล้ว...

ฉัน
ถูกดึง
เข้ามา
ยุ่งด้วย
จนเคยชิน
แล้ว

ไม่ต้อง
สนใจ
ฉัน
หรอก

แต่
ว่า

พวกเธอ
ตะหาก

เยี่ยม
ยิ่งกว่า
ฉันอีก
นี่นา

ยอด
เยี่ยม
มาก
!

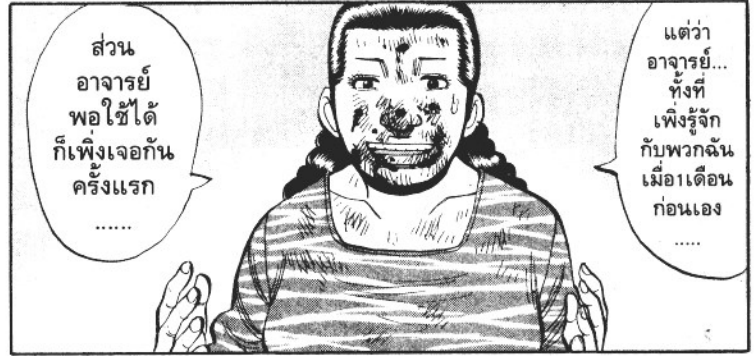
สู้กับผู้ชาย
จำนวน
มากกว่า
อย่างนั้น
ก็ไม่ยอม
ถอย

เงิน?
แะ...
....

เอาน่า
คาโกะ
ไม่ต้อง
คิดมาก

อาจารย์
ทั้งสองคน
พวกฉัน
รู้สึก
ขอบคุณ
จริงๆ!!

ส่วน
อาจารย์
พอใช้ได้
ก็เพิ่งเจอกัน
ครั้งแรก
.....

แต่ว่า
อาจารย์...
ทั้งที่
เพิ่งรู้จัก
กับพวกฉัน
เมื่อเดือน
ก่อนเอง
.....

พวกเรา
เป็นแก๊ง
เดียวกัน
นะ

ไม่เกี่ยว
กับเวลา
สัก
หน่อย

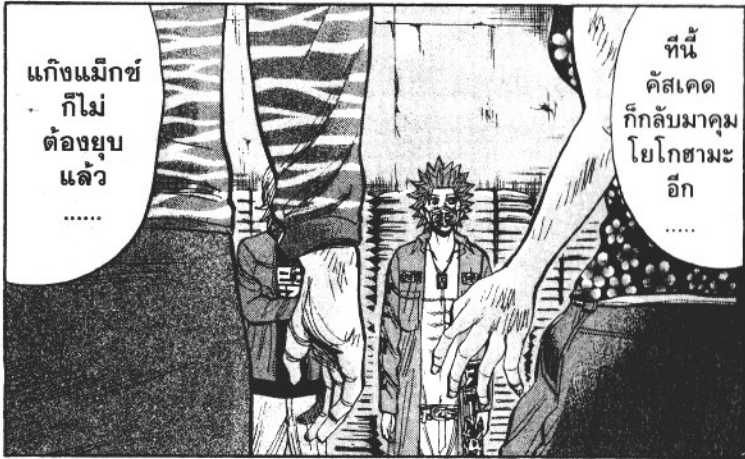

น่า
รำคาญ
จริง
!!

แต่
ยอมสู้
เพื่อคน
อย่าง
พวกฉัน
.....

ดีแล้ว
นะ
พวกเธอ
.....

แก๊งแม็กซ์
ก็ไม่
ต้องยุบ
แล้ว
.....

ที่นี่
คัสเคด
ก็กลับมาคุม
โยโกซามะ
อีก
.....

เรื่องนั้น
นะ
.....

อย่า
ลื
.....

อาจารย์!
หัวหน้าสิ
แก๊งจริง
กระโดดเข้าไป
ขวางโคอิชิ
ตอนที่คุณมาริ
โดนเล่นงาน
.....

แหะ
แหะ
.....

งะ...
งหรือ

นึกว่า
ต้อง
ตาย
ซะ
แล้ว
.....

แหะ
แหะ
.....

แน่นอน
ก็พยายาม
เต็มที่
เหมือนกัน
ขนาด
โดนตอย
ตั้งหลายครั้ง
ก็ยังไม่
เข้าหา

พวกเธอ
ใจสู้
ยิ่งกว่า
ฉันอีก
ยอมเอาตัว
เข้าเสี่ยง
เพื่อช่วย
ฉัน...

ตอนนั้น
เลือด
ขึ้นหน้า
แล้ว....

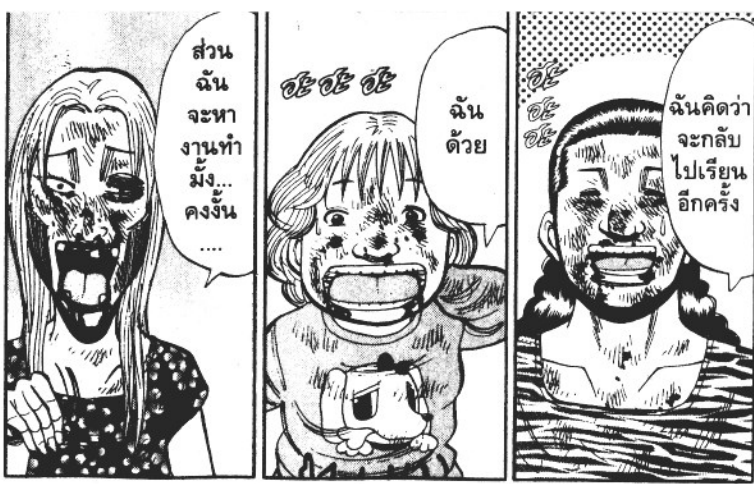

ทำให้
ฟันหัก
ง่าย
.....

เสฟ
ทินเนอร์
มันไม่ดี
จริงด้วย

ฉันฟันหัก
เพียบเลย

ดูสิ
อาจารย์

เข้าใจ
แล้ว
.....

พวกเรา
ก็ยังเป็น
แก๊งแม็กซ์
ไปจน
วันตาย
.....

ถึงแม่
ยวบแก๊ง
ไป
.....

แต่
ว่า
.....

ทุก
คน
.....

โฮ
.....

อ้อ
.....

อะ
.....

จน
พวกฉัน
มันบ้า
.....

ทั้ง
ยาโยอิ
และ
คุณมารี
ใจดีกับ
พวกฉัน
เกินไป
.....

เพราะ
ใจดี
เกินไป
นะสิ
.....

อาจารย์
พูดถูก
.....

พวกเรา
แก๊งแม็กซ์
แต่อยากหนี
ความจริง
อยู่ใน
ห้องอบอุ่น
เท่านั้น
ไม่ใช่หรือ
.....

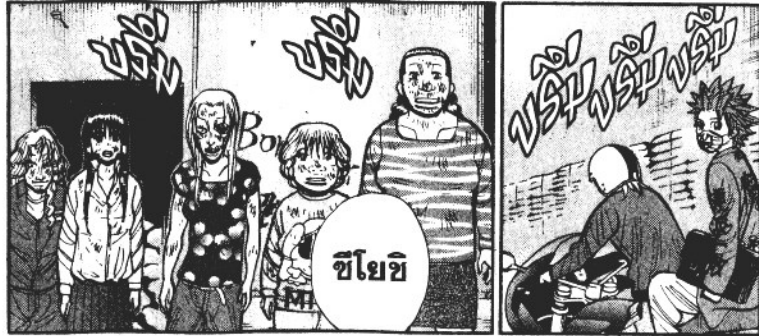
ทำให้
ฉัน
อ่อนแอ
.....

ความ
ใจดี
ของ
ทุกคน

คุณ
มารี

อย่างนั้น
พวกฉันก็...
ไม่มีทาง
เปลี่ยนแปลง
ตัวเอง
ได้เลย
.....

ตก
หลุมรัก
แล้ว
ลี !!

อา
จารย์
.....

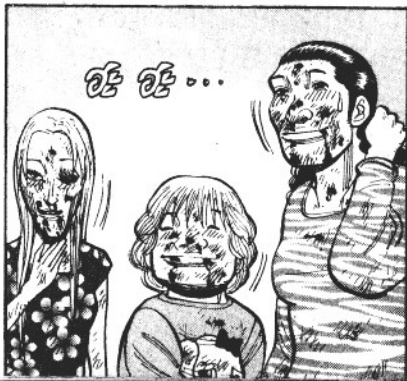
ผลสุดท้าย
ก็ไม่รู้เรื่อง
ของอาจารย์
เลย
.....

เห็น
รีเปล่า?
ถือกระเป๋า
นักเรียน
ด้วย

ฮึกเหิม
และนึกถึง
พวกพ้อง
!!

เป็น
ผู้ชาย
ที่ตี
จริงๆ

อ๊ะ อ๊ะ ...

พวกเธอ
ก็หลงรัก
แล้ว
เหมือน
กัน
ใช่ไหม
?

ปล่อยไป
แบบนี้
ดีแล้ว
หรือ
?

ไป
ล่ะนะ
.....

ในที่สุด
ก็ยอม
บอกแล้ว
.....

คุณซีโยชิ
กับ
คุณโกโตะ
.....

แล้ว
เจอกัน
ใหม่
!!

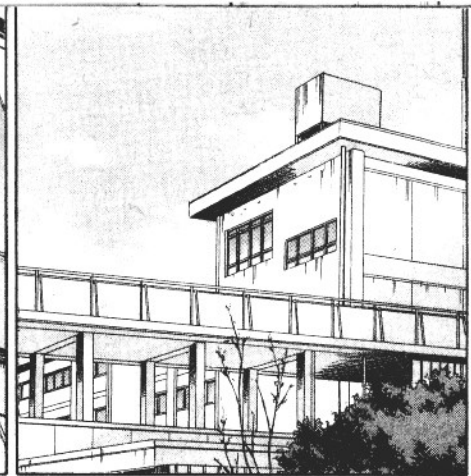
อา
จารย์
!!

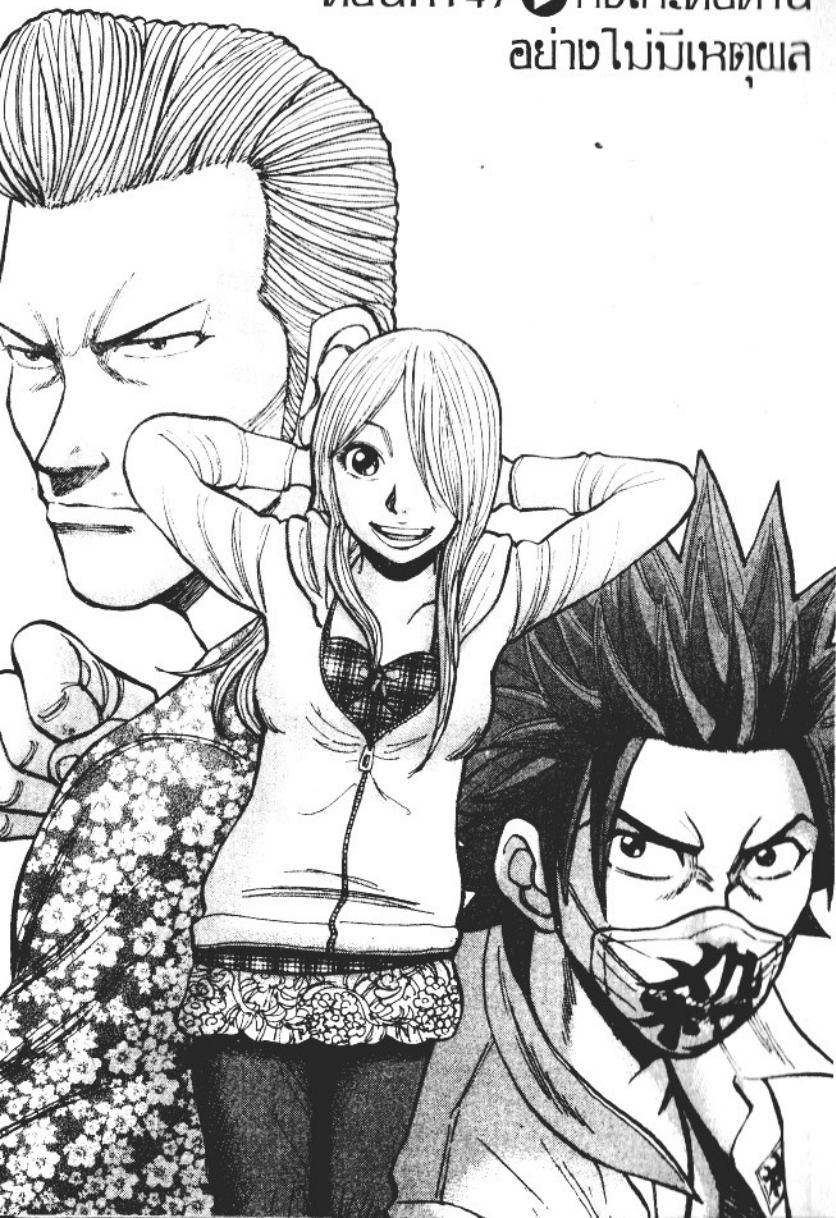
ไป
ซะแล้ว
.....

ตอนที่ 147 ▶ กิ่งโทะระต่อต้าน
อย่างไร้แบบเหตุผล

นักเรียน
ช่าง
ไม่อยู่ใน
สายตา
ฉัน
หรอก

ยังไง
ก็ดีแล้ว
ที่ยาโยอิจึง
สอดขึ้น
ชั้น

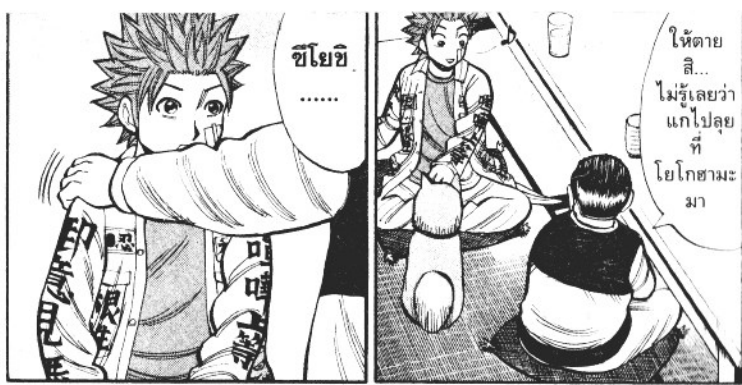

เพราะ
ฉันชอบ
ผู้ชาย
ที่อึกเหมม

อาจารย์
ชุด
ออกตี
!!

แล้ว
เจอ
กันอีก
นะคะ

ชโยชิ .....

ให้ตายสิ...
ไม่รู้เลยว่า
แก่ไปเลย
ที่
โยโกซามะ
มา

ฮะ
ฮะ
....

แก
โตขึ้น
มากเลย
.....

ต่อ
จากนั้นไป
ก็ลุย
ไซตามะ.
อิบารากิ

ถ้าเป็น
เขตคันโต
ล่ะก็
โยโกซามะ
เป็น
จังหวัดใหญ่
พอกับ
โตเกียว

พ่อ
ปลื้มใจ
เหลือ
เกิน

ไอ้
สุดขอด!!
อย่าง
กับ
ของใหม่
เลย
!!

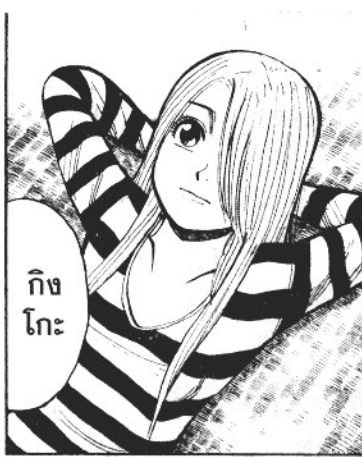
(ไซโย
ลูกพี่!!
ใหม่เอี่ยม
เลย
นี่นา
!!)

เพราะ
ดอนทาเคชิ
อยู่ม.6
เคยทำชุด
พังไป
ตั้งชุด

แม่
ฝึกเย็บ
มาเยอะ
สมัย
ทาเคชิ

แม่เย็บจักร
เก่งจริงๆ!!
ขอบคุณครับ
ขอบคุณครับ
!!

กิก
โกะ

ฉัน
ไม่ได้ฝัน
แบบนี้
สัก
หนนึง
.....

ดิฉันจะพี
การปราบ
ทุกโรงเรียน
ทั่วประเทศ
เป็นความฝัน
ที่พิเศษจริง
.....

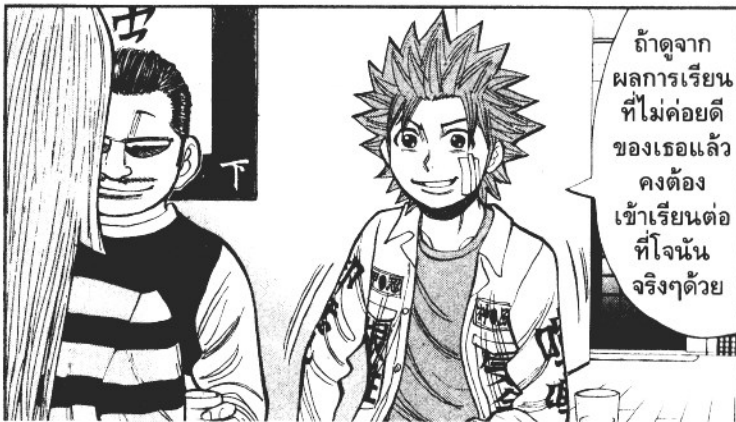
คุยเรื่อง
ศิษษาต่อ
ใช่ไหม?

แม่เองก็
ไม่อยาก
เจอ
ฮาเซงวาระ
แต่ไม่ไป
ไม่ได้
.....

แม่
ไม่ต้องไป
ก็ได้

พรุ่งนี้
อาจารย์
นัดพบ
ผู้ปกครอง
ที่โมง

ถ้าดูจาก
ผลการเรียน
ที่ไม่ค่อยดี
ของเธอแล้ว
คงต้อง
เข้าเรียนต่อ
ที่โจนนัน
จริงๆด้วย

ถ้า
ใครมา
ดูถูก
กษัย
มัน

ลุย
เต็มที่
ชะ
ซีโยชิ

พื้นที่
สุดท้าย
ไปแล้ว
.....

ฉันไม่ไป
ทั้งไซตามะ
และ
อิบารากิ
หรอก

เวลา
คุณเรื่องนี้
ไม่รู้จะทำหน้า
แบบไหนดี
.....

จึงคิดว่าน่าจะเรียนทางสายพาณิชย์ดีกว่า!

ฉันอยากช่วยงานที่ร้านเสริมสวยของแม่

เอ!

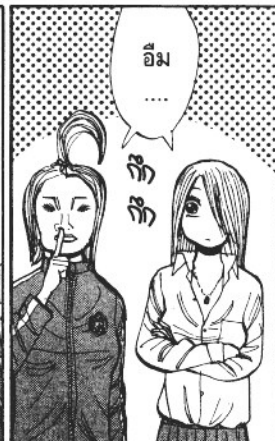
ยูกะจะไปเรียนต่อที่นามิโซ...?

จริงหรือ!?

จูอิ!!

ฉันไม่เรียนต่อ

อืม....

.....

ถ้าเป็นที่โจนนก็เข้าได้สบายๆ

.....

หัง मामิ และอาซึสะ เพื่อนของลูกก็เรียนต่อที่โจนนกันหมดสินะ

ชาร์ตดีสค์
เรคคอร์ด
เดอรั

อ้อ... เรื่องนั้นหรือ HDD อะไรรนะ

อะ?

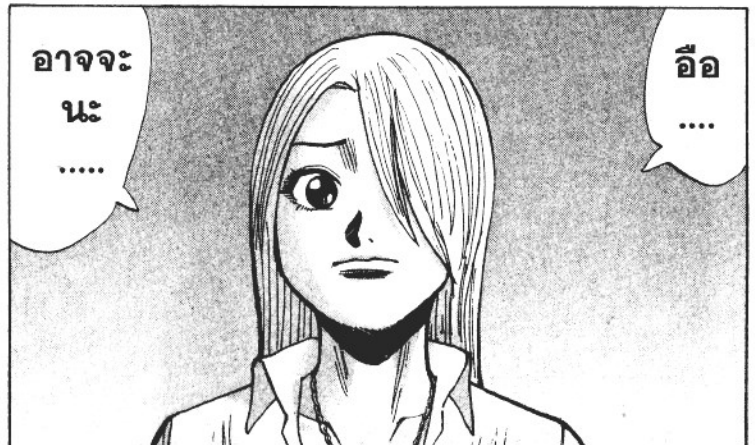
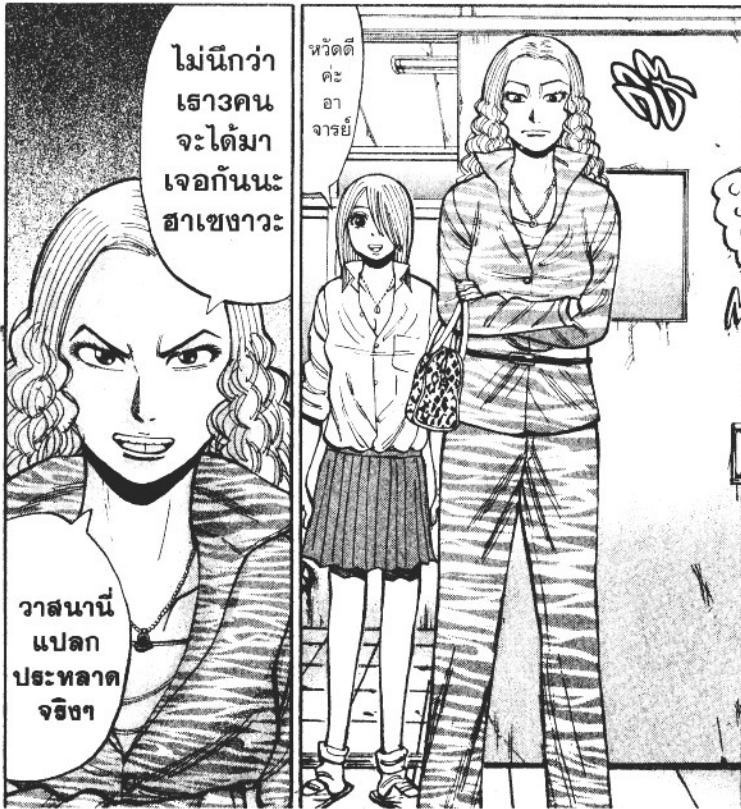
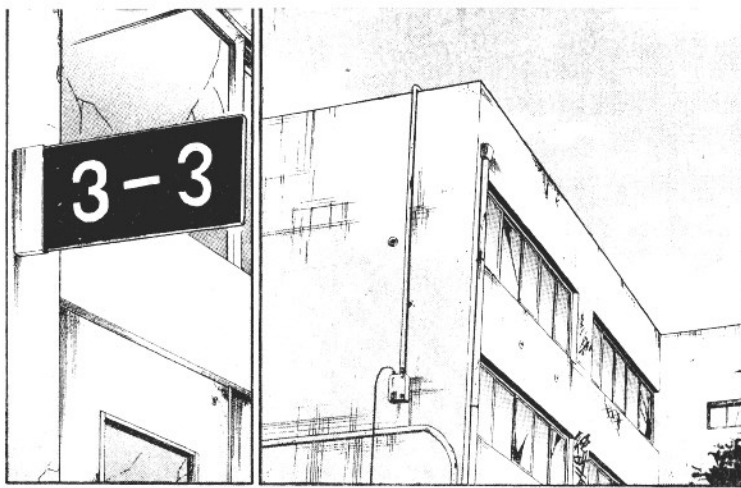
เรื่องนั้นไว้ทีหลังเถอะ มาคุยเรื่องคราวก่อนดีกว่า.....

ถ้าราคาถูกหรือซื้อแบบผ่อนได้ล่ะก็ จะลองคิดดู

จริงนะ!?

ถ้ามีไอ้ นั้นล่ะก็ ถ่ายภาพสัตรีไฟเรนได้ชัดแจ้วเลย.....

เพราะลูก
มีเสน่ห์ที่
น่ารัก
เหมือนกับ
แม่

ทำตัวว่าเรื่อง
แจ่มใส
คอยดูแล
คนอื่น
จนเป็นที่ชื่นชม
ของทั้งชาย
และหญิง
....

อะไร
!!

แต่
ว่า
!!

แต่
ว่า
....

นี่เป็น
ผลการ
เรียน
คราวนี้
.....

เรื่อง
การ
เรียน
....

เป็น
เวลา
ที่ไม่พึง
ประสงค์
เลย
นะครับ

คุณ
นัมปะ
....

คิด

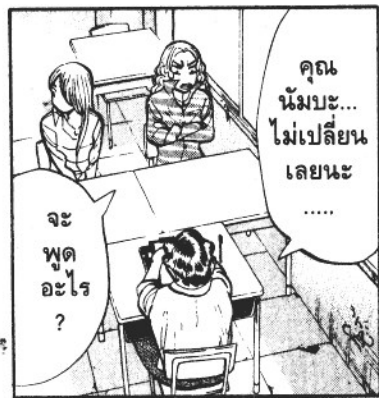
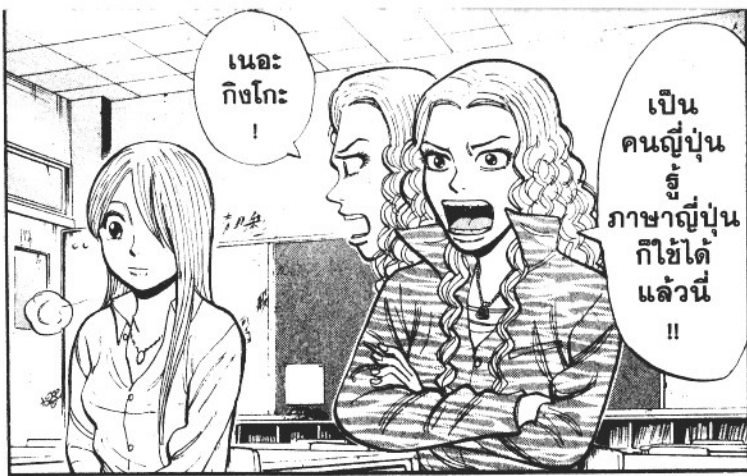
เรื่องการ
ดำเนิน
ชีวิต
.....

ยุคความ
เป็นส่วนตัว
แล้วเนอะ
กิงโกะ

มีปัญหา
มากมาย
เช่นแต่งตัว
ผิดระเบียบ
เป็นชุด
ตุ๊กตาสัตว์
มาโรงเรียน

ถ้าเป็นเธอ
ล่ะก็
ต้องทำใ้แน่
รับรองว่า
สามารถเลือก
โรงเรียน
มัธยมปลาย
ที่จะเรียนต่อ
ได้
เพิ่มมากขึ้น
แน่!!

ไม่ลอง
พยายาม
ดู
สัก
7-8เดือน
หรือ

กิง
โกะ
!!

ทวา

เด็กวัยรุ่น
ต้องพูด
กระตุ้น
อีกนิด
จึงจะ
.....

ลูกฉัน
เขียนต่อ
ที่ใจนั้น
กิติแล้ว!
ไม่เข้าใจ
รีใจ
!!

อา
จารย์
.....

เพราะ
ฉะนั้น
.....

กิงจิงครับ!
มีอยู่แต่ว่า
ลิ่งจำเป็น
กับกิงโกะ
ตอนนี้
คือ...

มีเรื่อง
ที่สำคัญ
กว่า
เรื่องเขียน
อยู่อีก
เยอะแยะ
!!

ฉันเองก็
ไม่ได้คิดว่า
กิงโกะ
เป็น
เด็กโง่
สัก
หน่อย
!!

.....

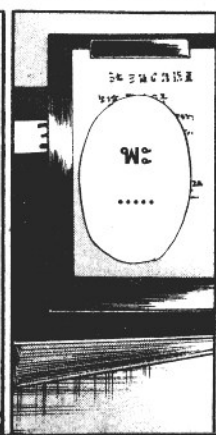
เรื่องเรียนนะ
ให้คนที่
จะสอบเข้า
โตโต
ก็พอแล้ว
!!

แต่
ฉันไม่ชอบ
ฝืนใจ
ให้ลูก
เรียน
หนังสือ
!!

ไม่รู้จัก
คิด
!!

พูด
อะไร
สุดโต่ง
แบบ
นั้น
!!

พะ
.....

ข้างเถอะ
ฉันจะเก็บเอา
เรื่องที่คุณพูด
ไปลองคิดดู
ละกัน...

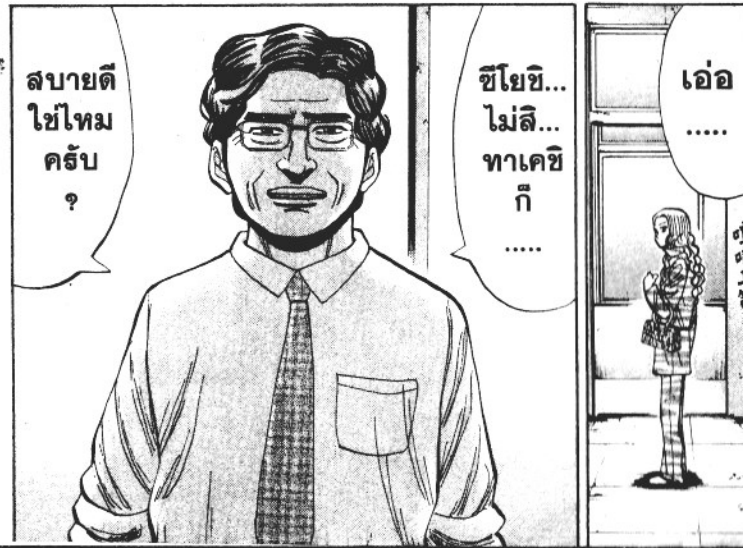

อ๊ะ!!

.....

คุณ
น้่มบะ!
!

สบายดี
ไช้ไหม
ครับ
?

ซีไฮซี...
ไมลี...
ทาเคซี
ก็
.....

เอ๋อ
.....

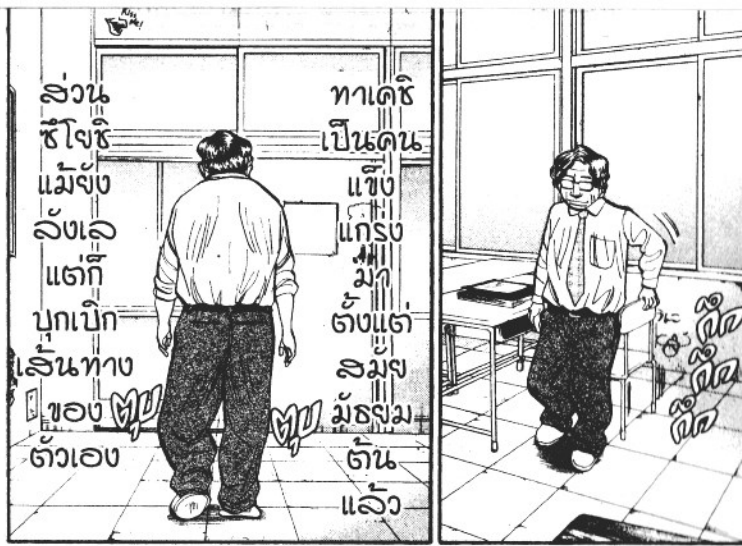

ผลสุดท้าย
ก็ต้องให้
เด็กคนนั้น
ตัดสินใจ
เอง
.....

ลูก
คนนี้
.....

ไม่
หรอก...
ฉัน
ก็ด้วย
.....

ขอโทษ
ครับ...
ผม ใช้
อารมณ์
มาก
ไปหน่อย
.....

ส่วน
ซีใจ
แม่ยัง
ลังเล
แต่ก็
บุกเบิก
เส้นทาง
ของ
ตัวเอง

ทาเคชิ
เป็นคน
แข็ง
แกร่ง
มาก
ตงแต่
สมัย
มัธยม
ต้น
แล้ว

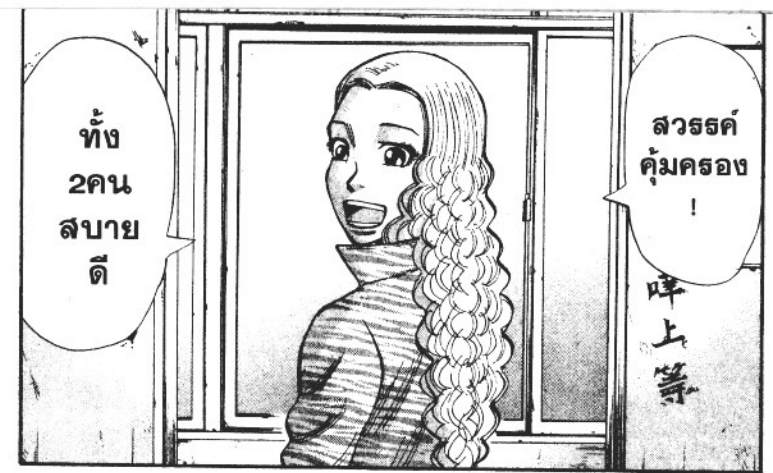

อาจารย์...
ไม่เจอกันนาน
นะคะ!

แม่
เข้าไป
ได้แล้ว
!

เออล่ะ
นี่ยุงจิ
เข้ามา
กับแม่

หวังว่า
กิงโกะ
ก็จะค้นพบ
อะไร
บางอย่าง
บ้าง

ทั้ง
2คน
สบาย
ดี

สวรรค์
คุ้มครอง
!

呼上等

โชคดี
ครับ!

ไป
ละ
นะ

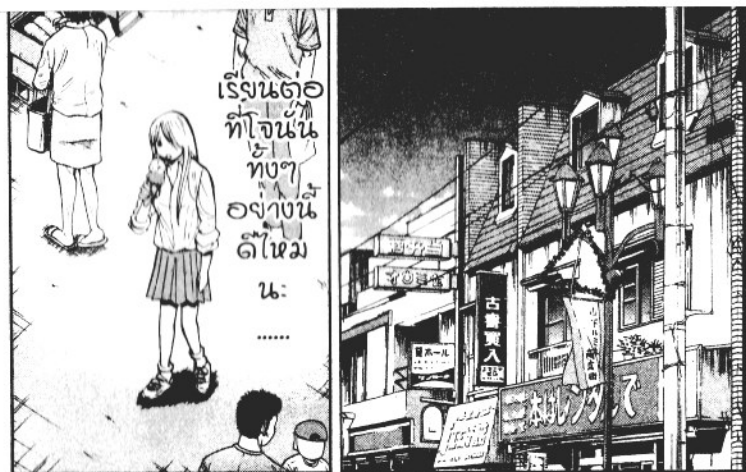
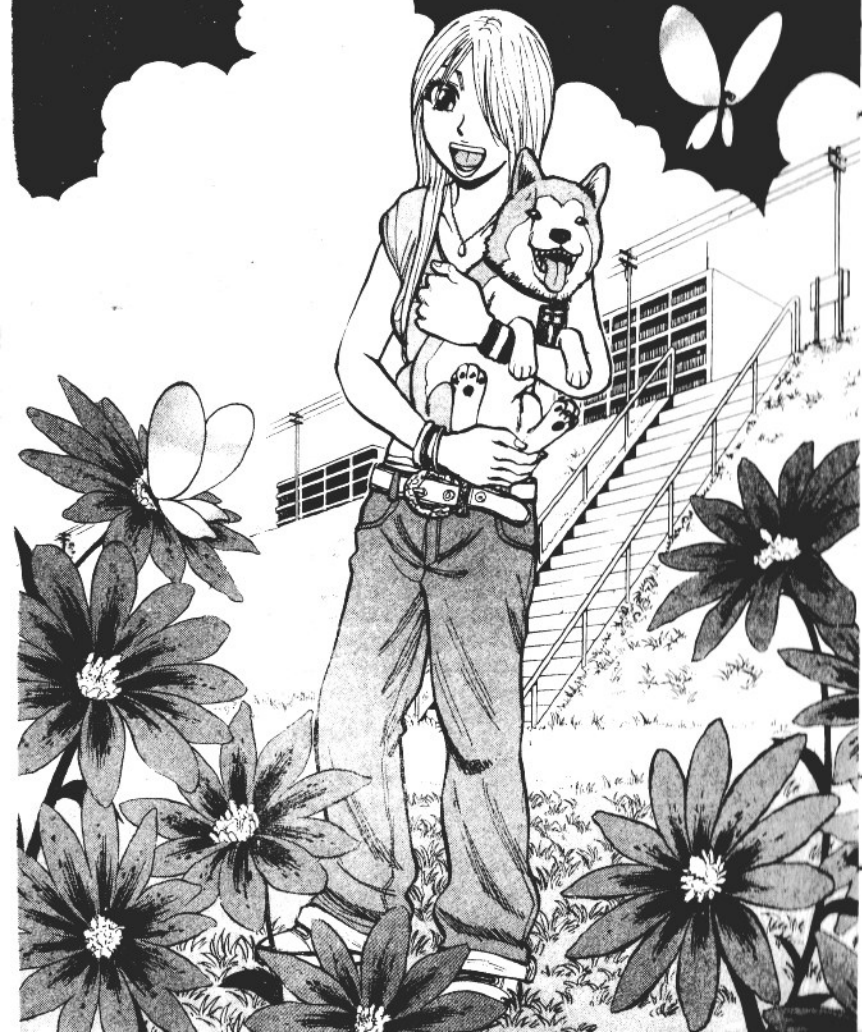

ดูเหมือน
ว่า
ไปได้
ด้วยดี
โดยที่
ความลับ
ไม่แตก

เจ้า
ซีใจ
.....

รู้จัก
เจอกับ
คุณ
แม่ปะ
แล้ว
.....

ตอนที่ 148 ▶ ขบเจจ

เพราะว่า
อะไร

เพราะ
ว่า
....

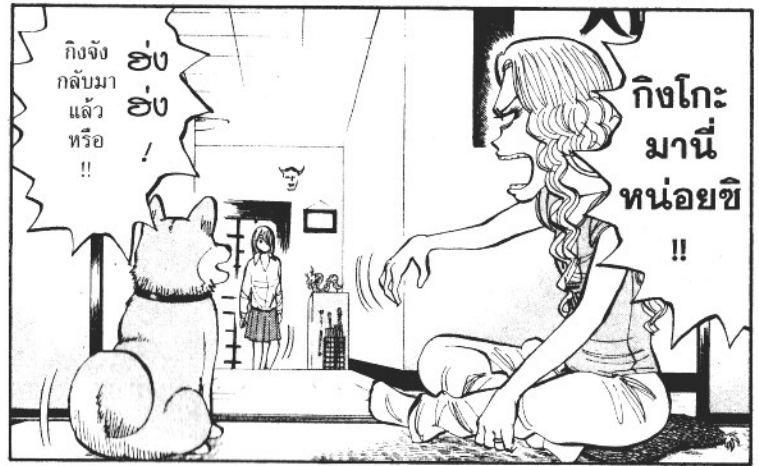
ทำไม
แผ่นหนัง
ออกไป
กลางคืน
?

ทา
?

ทา
!?

เพราะว่า
แม่คุยกับ
ฮาเซงาวะ
ตลอด
คนเดียว
หนูก็เลย
....

ทำไม
แผ่นหนัง
ออกไป
กลางคืน
?

นี่
ตรงนี้

อะไร
กัน
....

กะกะ
เพี้ย
ทาเคชิ!
ไปไกลา
ชะ
!!

รู้แล้ว
รู้แล้ว
!!

ทิวข้าว
แล้ว

บังเอิญ
เจอซีโยชิ
ระหว่าง
ทาง
กลับบ้าน

กลับมา
แล้ว

เพิ่ง
กลับมา
เหมือนกัน
!!

มือเย็น
วันนี้
มีอะไร
บ้าง

.....

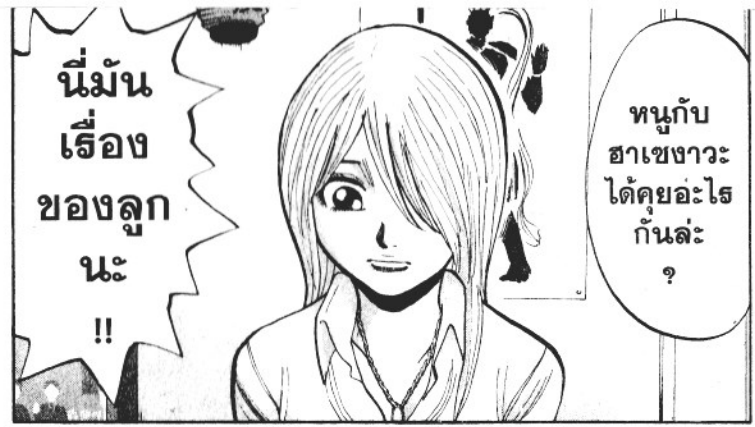

เจียบ
ไปชะ
ทาเคชิ
!!

ไม่
น่าดู
เลย

อะไรกัน
ส่งเสียง
ดังลิ้น
เขียว

นี่มัน
เรื่อง
ของคุณ
นะ
!!

หนูกับ
ซาเซงาวะ
ได้คุยอะไร
กันล่ะ
?

ลูก
แผ่นหนี
ไปได้
ไงกัน
!!

ผู้ใหญ่
2คน
คุยกัน
อย่าง
จริงจัง
เรื่อง
ของคุณ
!!

แม่เองก็
ใช้อารมณ์
มาก
เกินไป
.....

กิงโกะ
ขอ
โทษ
แม่
ชะ

นี่
!!

แต่หนู
อยากคิดดู
หลายา
อย่าง
ให้มาก
กว่านี้
.....

ไม่เกี่ยว
กับว่า
โจนน
ดี
หรือไม่ดี

สู้บ

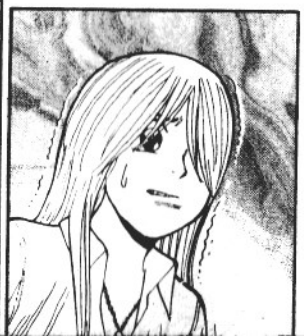
พอที่
ไม่รู้ไม่ใช่
แล้ว
!!

กิชโกะ
!

คิด
อะไร

หลายา
อย่าง
?

ยังจะ
เถียง
อีกหรือ
!!

แต่
ว่า
.....

破
1985

น่า
กลัว
.....

เอา
ไม่อยู่
.....

เรื่องที่
จะให้หนู
เรียนต่อ
ที่โจนน
.....

แต่ว่า
แม่
ตัดสินใจ
เอาเอง

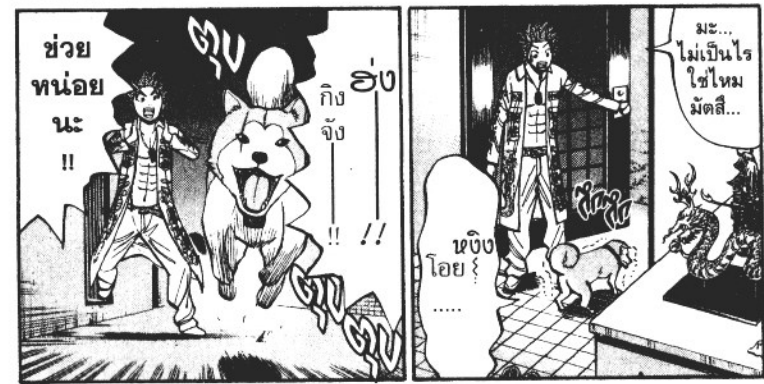
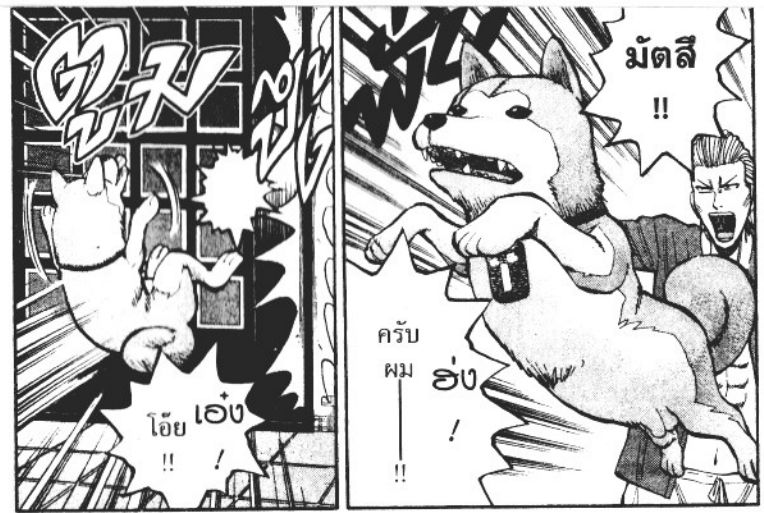
ไม่ใช่
ไม่ใช่
!!

ถ้าลอง
เรียนต่อ
ที่โจนน
แล้ว
จะรู้ว่า
สบาย

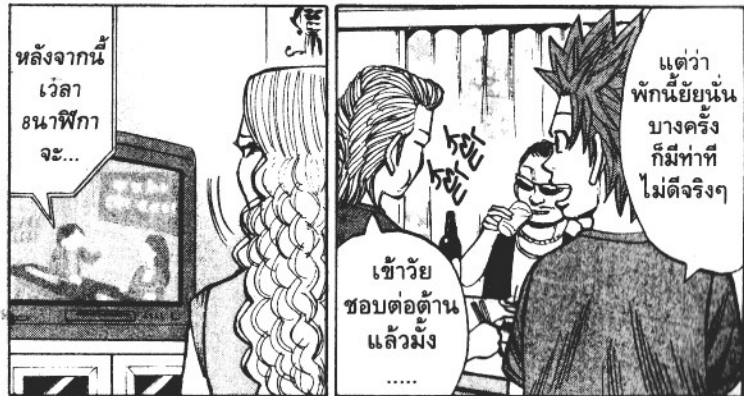

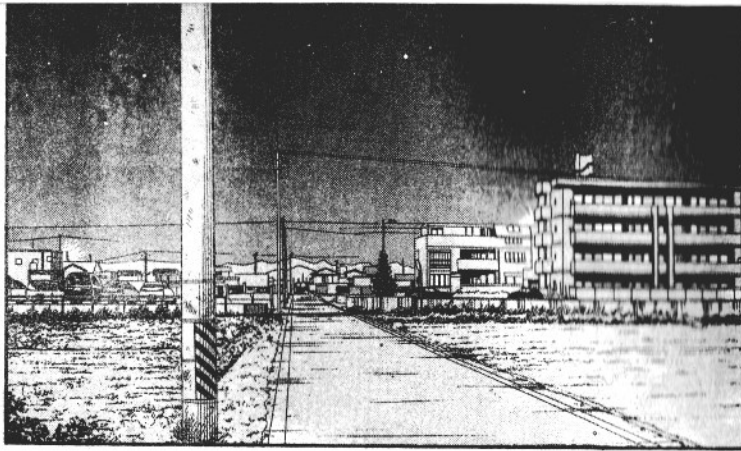
ไม่ใช่
อย่าง
นั้น
!!

ตัวเอง
เรียนไม่เก่ง
แต่ๆ
จะมาพูดอะไร
เอาตอนนี้
.....

เรื่องที่จะเป็นอะไรในอนาคตด้วย.....

ถ้าคิดออกว่าจะทำอะไรต่อกันแน่ก็ดีสินะ.....

ฉันไม่เคยคิดเรื่องอนาคตหรือเรื่องเรียนต่อเลย.....

แม่พูดถูกแล้ว.....

ซุบ ซุบ ซุบ

เรื่องเรียนต่อ.....

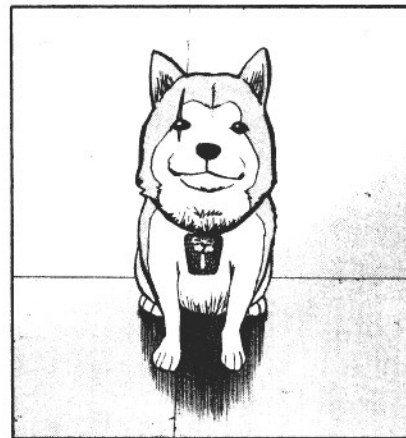
ซุบ ซุบ

นานๆทีลองใช้หัวคิดมั่งดีกว่า

จัน.....

ซุบ ซุบ ซุบ

กลับกันไหม.....

ฉันก็หิวเหมือนกัน

เสร็จแล้ว!

หิวข้าวแล้ว.....

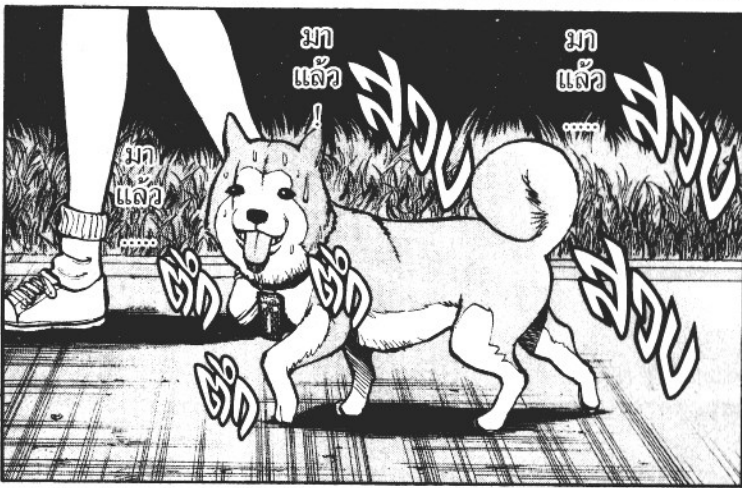
ฉะ...
ฉัน
ต้อง
ปก
ป้อง
กิ่งจิ้ง
.....

ช่วย
หน่อย
นะ
!!

อะ...
เข้า
มา
ใกล้
เกิน
ไป
แล้ว
!!

ตูบ
ตูบ

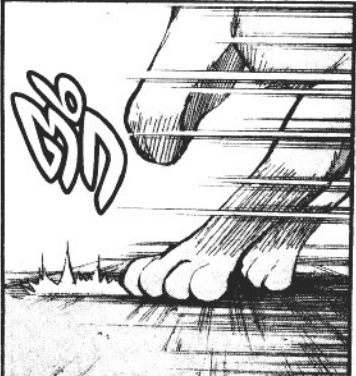

มา
แล้ว

มา
แล้ว

มา
แล้ว

ตูบ
ตูบ
ตูบ
ตูบ
ตูบ
ตูบ
ตูบ
ตูบ
ตูบ
ตูบ

ตูบ

ตูบ
ตูบ
ตูบ

ใคร
กัน
นะ
....

เดินตาม
พวกเขา
มาตลอด
ตั้งแต่
เมื่อ
ก็

คน
ที่อยู่
ข้าง
หลัง
.....

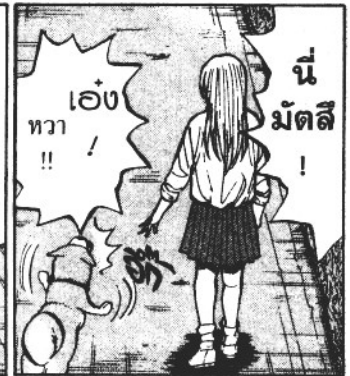
ตูบ
ตูบ

พะ...
ฟังอยู่
กิ่งจิ้ง

ฮั่ม
ฮั่ม

ฟังฉัน
อยู่
รีไปเล่า
?

เอ็ง
ทวา
!!

นี่
มันดี
!

ตูบ

ตูบ

คะ...คิดมาก
ไปเอง
คิดมาก
ไปเอง!!

ไม่ฟัง
ก็ไม่
เป็นไร
.....

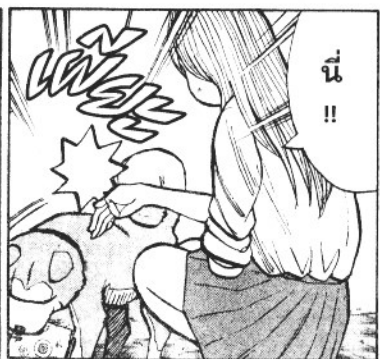
หว่า !!

ก๊ต
ให้และ
ย้าย

เอ๊ะ ไซบิง ? ?

แก
เข้าใจ
อะไรมิต
ธิเปล่า
.....

นี่ !!

เอ้อ...
มะ...
ไม่
เป็นไร
ไห้ไหม ?

อา...
ทำยังงี้
ละ
.....

ย้าย !!

ฉัน
จะฆ่า
แก
!!

มัตลี !!

หว่า !!

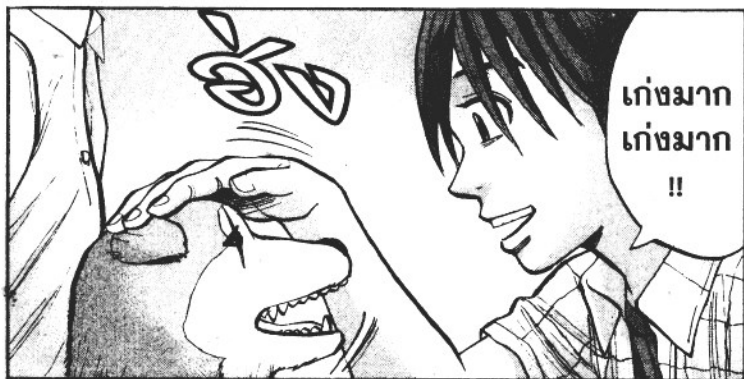

จึงคิด
ปกป้อง
เจ้าของ
ใช่ไหม

คิดว่า
ฉันเป็น
พวก
โหดจิด
.....

แต่
แก่นี่
ขอด
เลย
นะ

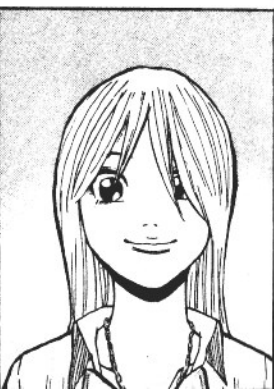
ฮัง

เก่งมาก
เก่งมาก
!!

แต่เจ้านั้น
ทั้งใจ
และ
ไม่ได้เรื่อง
เลย...

บ้านผม
ก็มี
ทอย
พูดได้

ขอโทษนะ
ที่ทำให้
ตกใจ
.....

ดูเหมือนว่า..
เจ้านี่
เข้าใจผิด
อะไร
บางอย่าง
.....

แต่
ดูเหมือนว่า...
กลับทำให้
ตกใจ...

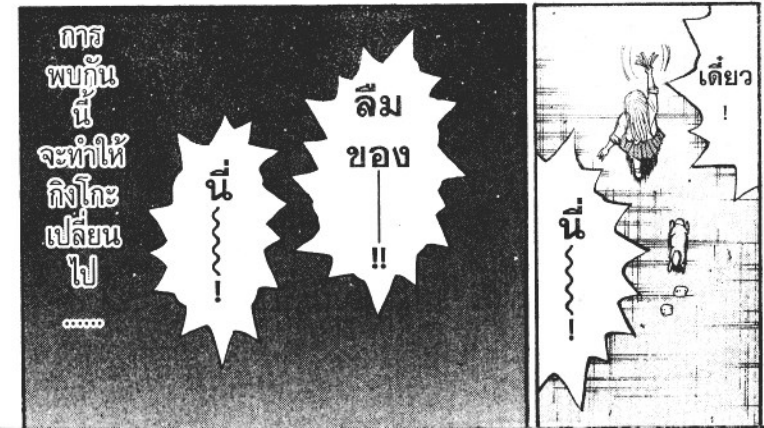
ผมเองก็
คิดจะเดิน
แซงหน้า
เพราะไม่อยาก
ถูกหาว่า
แอบเดินตาม

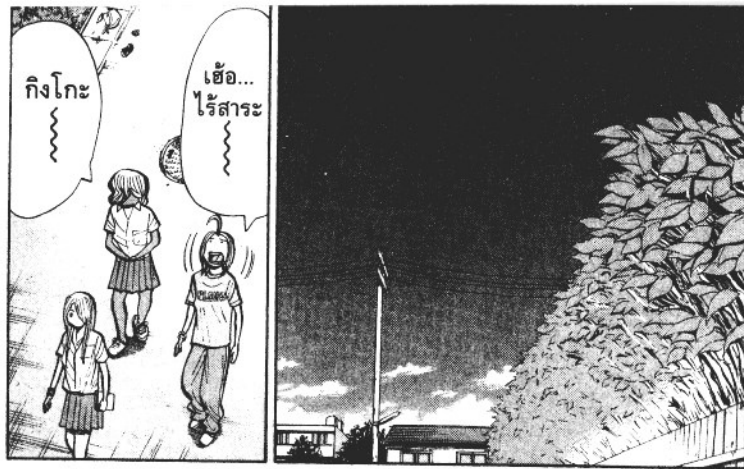

เอ๊ะ
....
ไม่
เป็นไร
.....

ตอนที่ 149 ▶ เจ้านั่นคือคู่มือ

กิงโกะ

เฮ้อ...
ไร้สาระ

เขาทำตกไว้
เพราะมดสี
ไปทำให้เขา
ตกใจ

ไม่ได้

ไม่เห็น
ต้อง
สนใจ
เลย
....

คู่มือที่
เจ้าบ๊อ
ที่ไหนไม่รู้
ทำตกไว้
ก็ทิ้งๆไป
ซะเถอะ

เจ้าของ
หนังสือนั้น
มีดีอะไร
ไซ้ไหม
?

อะไร
กัน
กิงโกะ

ก็บอก
แล้วว่า
ไม่ต้อง
ตามมา
ก็ได้

โยเซมิไงล่ะ
โยโมจิเซมินอด
ที่อยู่ใกล้ๆ
สถานีรถไฟ

โย
เซมิ
?

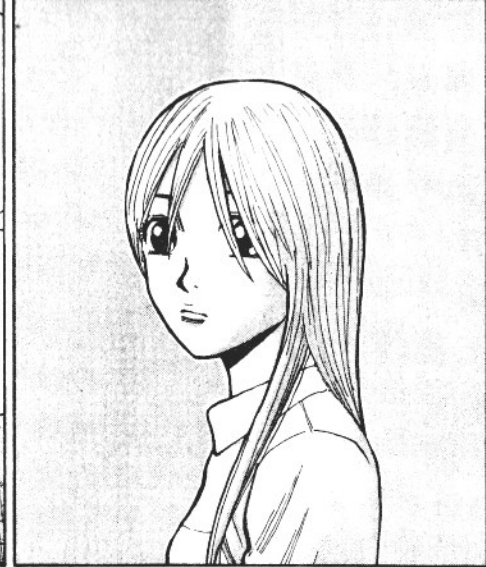
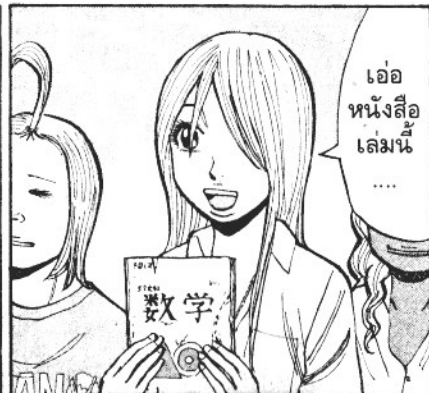
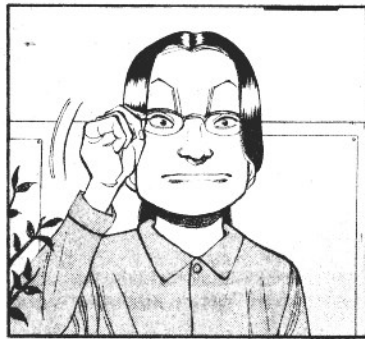

คนที่มี
หนังสือ
คู่มือยากๆ
อยู่แถวนี้
คงเป็น
เด็กเรียน
ที่เรียนอยู่ที่
โยเซมิ

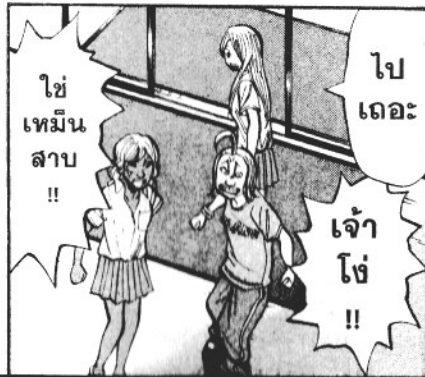
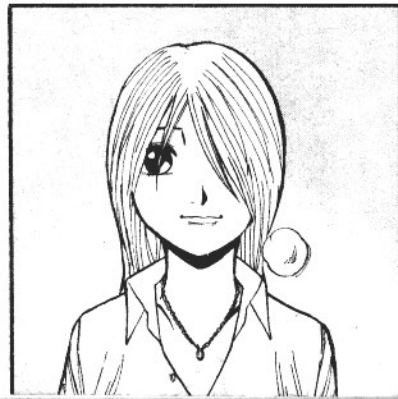
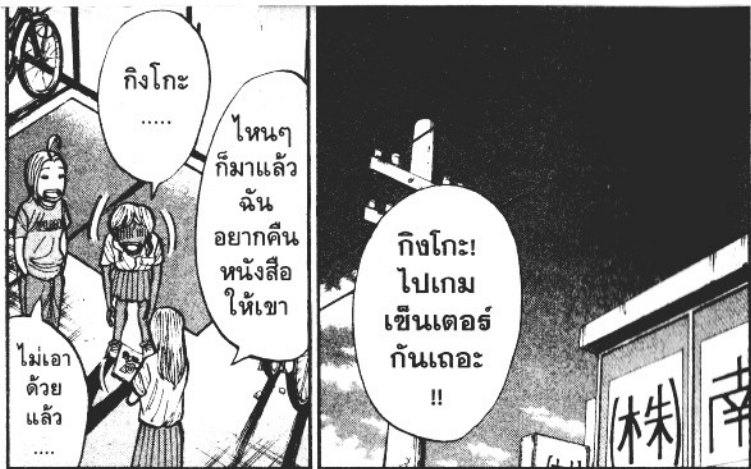

ไม่เกี่ยว
กับ
พวกเขา
หรอก

โรงเรียน
กวตวิขานะ
กวตวิขา!
พวก
เด็กเรียน
ชอบไปตัว
กัน

ไม่เจอกันนานนะครับ !!

อ่า
จารย์ !

เธอไม่ใช่
นักเรียน
ที่นี่
แล้ว
นะ

มา
ทำ
อะไร
?

นับปะ
.....

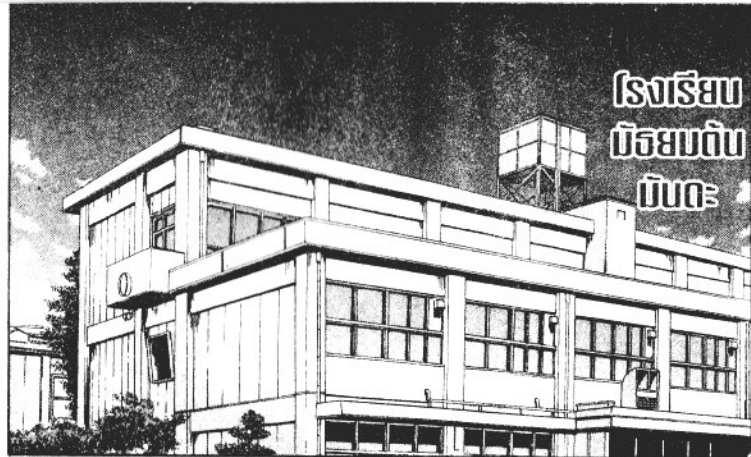

ขึ้นรถ
จะไป
ส่ง

ที่บ้านผม
คุยกัน
เรื่องอาจารย์...
ผมก็เลย
อยากรู้ว่า
อาจารย์
สบายดีไหม
.....

ไม่
เปลี่ยน
เลย
นะ
.....

โรงเรียน
มัธยมต้น
มิตร

เอ็ง

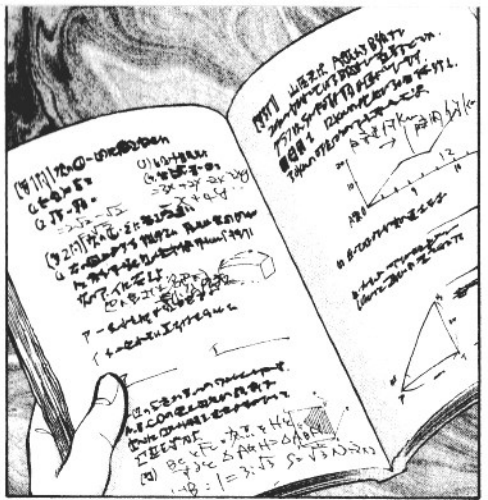

ทำตก
ไว้
!!

เอ้า

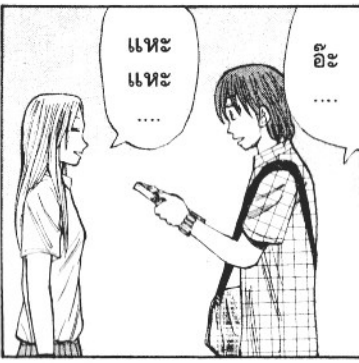
ไม่รู้
เรื่อง
เลย
.....

คิดว่า
คงซื้อ
เล่มใหม่

อุตส่าห์
เอานี้...
มาคืน
ให้ผม
หรือ?

แต่
เห็นข้างใน
เขียนอะไร
เยอะแยะ
ก็เลย...

หะ
หะ
.....

อะ
.....

ไป
ก่อน
นะ!

โชค
ดี

แล้ว
เจอกันใหม่
!

ฟู
~~~~~

แต
แต

ซึ้ง
รัก

เสร็จ
ซะที

เอ๊ะ...
ฉัน
?

ผมชื่อ
ซาโต้
จุนอิจิ
แล้ว
คุณล่ะ
?

อะ...
คุณคือ
.....

เหวอ
!!

ว้าก
!!

ปรี๊ดดด...

พยายาม
อยู่ครับ

ก็พอ
ไหว

ตั้งใจ
เขียน
ตีเปลา่
?

รอง
ประธาน
ชมรม?
เธอเนี่ย
นะ?

ใช่แล้ว
อาจารย์
ผมเข้า
ชมรมศิลปะ
ด้วยนะ

ตอนนี้
เป็นรอง
ประธาน
ชมรม!!

ตอนไป
ฮาวาย
ผมก็พูด
ภาษา
อังกฤษ
!

ผมชอบ
ภาษา
อังกฤษ
มาก
ที่สุด

เดี๋ยว
!!

อะ

ไป
ล่ะนะ
!

นับปะ
กิงโกะ

ฉัน
ชื่อ
กิงโกะ
!

จึง
ต้องกิน
มือเขียน
ที่ร้าน
อาหาร

เปลา...
เออ...
ผมได้เงิน
มาใช้จ่าย
นอกบ้าน
ประจำ
....

ตอบ
แทน
อะไร
....

ฉันเป็น
ฝ่ายผิด
ตะหาก
....

ชะ...
ขอเลี้ยง
น้ำผลไม้
ตอบแทน
ได้ไหม

เอ่อ...
ถ้า
ไม่รังเกียจ
ล่ะก็
นะ...

กิน
คนเดียว
มัน
น่าเบื่อ
....

การทำเพื่อนักเรียนเป็นหน้าที่ของคุณ... ฉันแค่ทำตามหน้าที่เท่านั้น.....

คนที่พยายามเล่าเรียนคือเธอ ตะหากจริงไหม?

แม้ทำเพื่อเธอแต่ฉันก็ทรมานครอบครัวของเธอ

ฉันรู้สึกละอายใจจริงๆ.....

แต่ว่า.....

สามารถระบายทับได้ ภาพจึงค่อยๆ เปลี่ยนไปตามอารมณ์ในตอนนั้น

ภาพสีน้ำมันนี้ น่าสนุกมากเลย

ผมวาดภาพสีน้ำมัน

ดีจังนะ ซีโยตี ทำทางนี้ ความสุขดี

ฉันทำอะไรหรือ?

เพราะอาจารย์ช่วยฟังเรื่องของผมอย่างตั้งใจ.....

เป็นเพราะอาจารย์แท้ๆ

วิชา
เลข
เนี้ย

จริงๆนะ
เหมือนกับ
เป็น
เกมพัชเชิล
กับ
เกมปริศนา
รวมกัน
เลย

ขอโทษ
นะ...
เรื่อง
แบบนี้
ไม่น่าสนุก
เลย

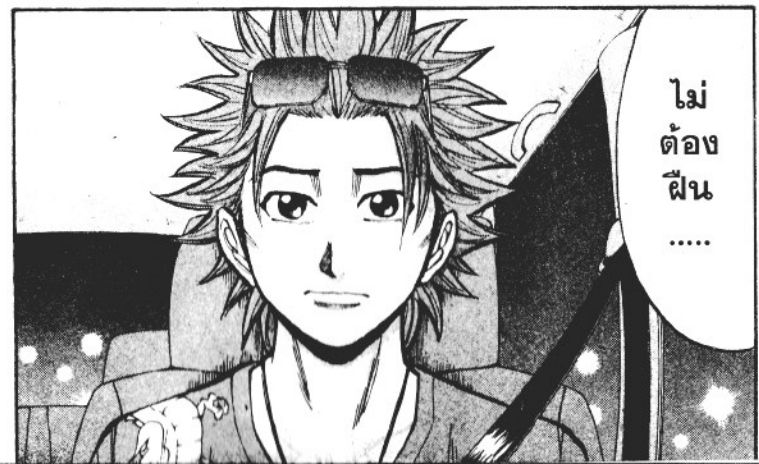
ทำไม
สนุกดี
ออก

คะ...
คุณนัมบะ
นี่
น่าสนใจดี
นะครับ

ฮะ
ฮะ
....

ฉันเคยคิดว่า
มีเครื่องคิดเลข
อยู่แล้ว
วิชาเลข
จึงไม่จำเป็น
แต่ต่อไปนี่
ก็งะก็จะลอง
เล่นเกมทดสอบ
ความรู้ดูบ้าง

ไม่
ต้อง
ฝัน
....

แต่
ขอซาร์จ
แบด
เคอร์รี่
โทรศัพท์
มือถือ
เอง

ฉันเรา
ไม่มี
บริการ
แบบนี้
.....

อะไร
พะ
!!

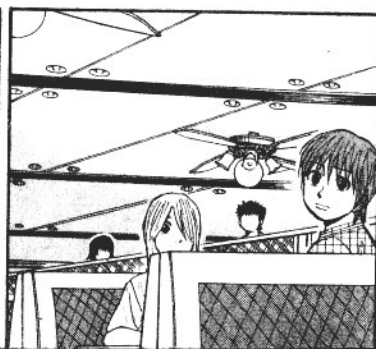
คะ..คุณครับ
อย่า
ส่งเสียงดัง
รบกวนลูกค้า
คนอื่น
.....

พวก
ฉัน
เป็น
ลูกค้า
นะ
!!

แก
มากวน
โมโห
เองนี้
!!

ทำไม
มีคน
แบบนี้
อยู่นะ
.....

บางที...
วิชาเลข
อาจจะเป็น
วิชาถนัด
ใช้ไหมครับ
?

ปีหน้า
คุณน่าจะ
ก็ต้องสอบ
เข้าเรียนต่อ
สินะ

งั้น
หรือ
.....

นะ...
นั่นสินะ
ฉันไม่ค่อย
ถูกกับ
วิชาเลข
เท่าไร
.....

อะ...
เออ...
อืม
.....

ฮะ
ฮะ
ฮะ
.....

ฮะ
.....

อา
.....

เอ๊ะ
!

อะ..เอ่อ..
ถ้าไม่
ตั้งใจ
ล่ะก็
ผมสอนให้
ไหมครับ
?

ตอนที่ 150 ▶ ซาโตะ จุนอิจิ

ผมเกลียด
พวก
นักเลงโต
ที่สุด
!

ส่งเสียงดัง
วางท่าใหญ่โต
เกาะกระราน
ไปทั่ว...
ขอทำให้
ทุกคน
เดือดร้อน

.....

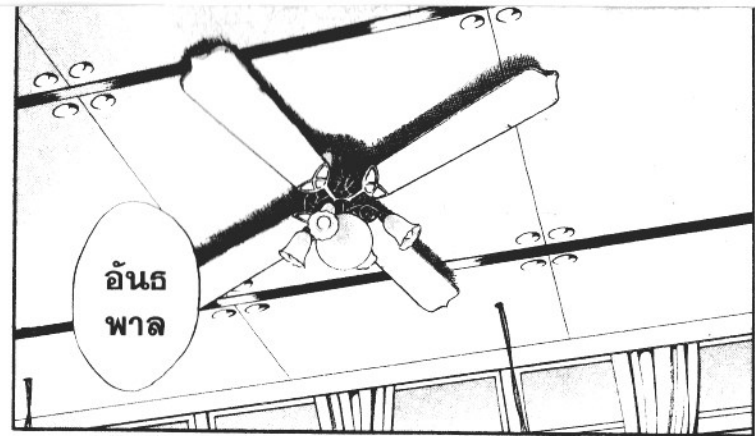

โรงเรียน
มัธยมต้น
ของ
ซาโต้คุง
คือ

ยะ...
ยังไม่รู้
เลย

ซู่ดี

โรงเรียน
มัธยมต้น
ของผม
จึงไม่มี
อันธพาล
สักคนเดียว
เลยครับ

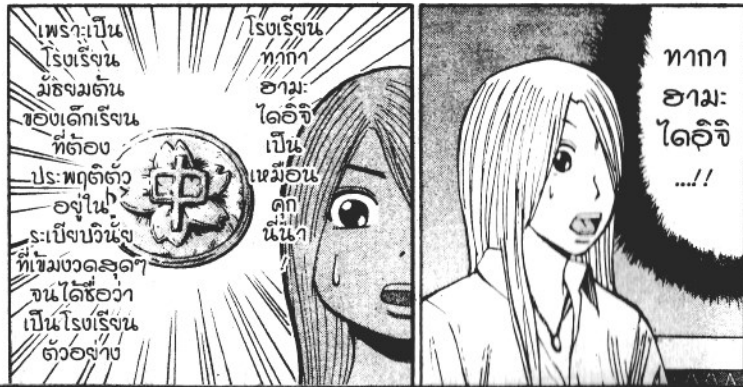

อันธ
พาล

ผมซาโต้
จุนอิจิ
อยู่ชั้นม.3
ห้องD
โรงเรียน
ทากาฮามะ
ไดอิจิ

โรงเรียน
ทากาฮามะ
ไดอิจิ

เพราะเป็น
โรงเรียน
มัธยมต้น
ของเด็กเรีงน
ที่ต้อง
ประพุดิตัว
อยู่ใน
ระเบียงบิน
ที่เข้มงวดสุด
งานได้ชื่อว่า
เป็นโรงเรียน
ตัวอย่าง

โรงเรียน
ทากา
ฮามะ
ไดอิจิ
เป็น
เหมือน
คุก
นั่นนี่

ทากา
ฮามะ
ไดอิจิ
....!!

ถ้าคบกับ
อันธพาล
จะทำให้
ตัวเรา
แย่ไปด้วย
ฉะนั้น
อย่าไปคบ

แม่ผม
บอกไว้
ว่า

ผม
ไม่ชอบ
เลย
.....

เป็นพวก
เก๊จคร้าน
ชอบใช้
ความ
รุนแรง
และ
หน้าด้าน

ไม่ต้อง
เข้าใจ
แต่ไม่ได้
หมายถึง
ในทางที่ดี
แน่...

เก๊จ
คร้าน
ชอบใช้
ความ
รุนแรง
.....

นักเรียนทุกคน
ไปโรงเรียน
โดยไม่ถือกระเป๋า
หนังสือเรียน
อยู่ในห้องเรียน
ก็คุยกัน
ไม่สนใจเรียน...
เป็นเหมือนกับ
สวนสัตว์

ได้ยินว่า
ที่นั่น
เป็นโรงเรียน
เลวร้าย
ต่ำทงาม
ที่สุด

เรื่องแย่ที่สุด
จริงๆคือ
เมื่อ2-3ปี
ก่อน
!!

แต่ก็ยัง
ไม่เท่าไร
หรอก
.....

รุ่น
พวก
พี่ชาย
!!

เมื่อ
2-3
ปี
ก่อน
ชั้น
นี้หรือ

นะ...
นั่นจ
.....

อะ...
นั่น...
เออ...
นั่นอยู่
.....

นั่น
หรือ
?

อะ...
.....

คุณนัมมะ
ล่ะ
อยู่โรงเรียน
อะไร
?

ชมรม
บาสเกตบอล
ของนั่นจ
เก่งมาก
เลย

นั่นจ
หรือ
~

แจ้งจัง...
นั่นโกหก
ทำไมกัน
.....

เอ๊ะ
.....

ก็
โรงเรียน
มันจ
ที่อยู่ข้างๆ
ใจล่ะ
.....

ข้างๆ
?

แต่
ก็คิดว่า
ที่ไม่ใช่
โรงเรียน
มัธยมต้น
ที่อยู่ข้างๆ
.....

เอ๊ะ...
.....

ผมสงสัย
มานาน
แล้ว...
นั่นเป็น
ผมจริง
หรือเปล่า?

ทำไม
เป็นสีทอง
ล่ะ?

ลูก
ครึ่ง
ครึ่ง !

ฉัน
เป็น
.....

นะ...
นี่นะ
หรือ
...?

ฉัน
.....

แต่...
คือว่า
.....

ทำไม
ถึง
อย่าง
นี้...

ทั้งสิบทั้ง
เปอร์เซ็นต์

มีความฉลาดต่ำ
พอๆกับ
โรงเรียน
ประถม

นักเรียน
ของ मैं จู
มีคนไม่เอาไหน
อยู่ที่
99เปอร์เซ็นต์
!

คะ...
คุณนัมปะ
โมโห
อะไร
...?

อ๊ะ...
ชะชะชะ
.....

เอ๊ะ...
...?

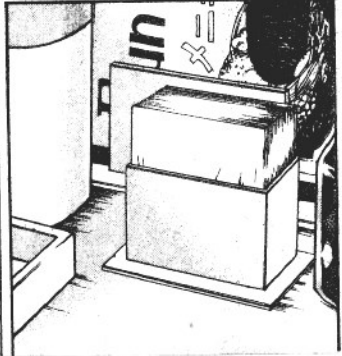

มะ...
ไม่แน่
ถึงขนาดนั้น
สักหน่อย
!!

อะไร
หรือ
?

เอ่อ...
ขอถาม
คุณนัมปะ
อีกอย่าง
ได้ไหม
?

ผมจะเรียนต่อที่ ทากาฮามะ โดย

เงิน หรือ

เรื่องเรียนต่อที่ไหน... ฉันยังไม่ตัดสินใจ

แต่ได้ยินว่าที่นั่นมีนักเขียนเก่งๆอยู่มากมาย .....

แม้ว่าเป็นโรงเรียนมัธยมปลายระดับสูง จึงอาจจะต้องเหนื่อยมากหน่อย

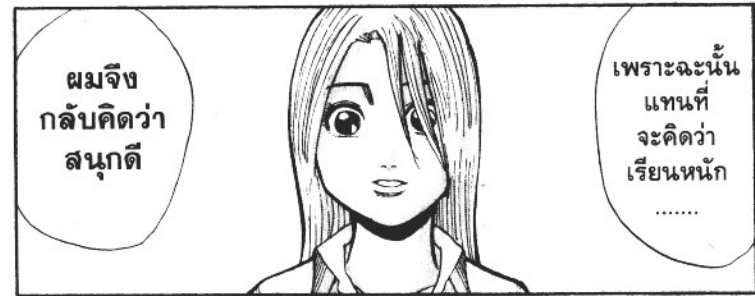

ท่าทางจะเรียนหนังสือสนุกครับ

ผมไม่เกลียดการศึกษาแล้วเรียนเลย

วิชาวิทยาศาสตร์ก็ทดลองสนุกดี ส่วนวิชาประวัติศาสตร์ก็น่าสนใจดี เหมือนกับเป็นนิทาน

ผมจึงกลับคิดว่าสนุกดี

เพราะฉะนั้นแทนที่จะคิดว่าเรียนหนัก .....

มัธยมปลาย ?

คุณน่าจะเรียนต่อที่ไหน หรือ?

คงจะครับ .....

เรื่องเรียนเปลี่ยนเป็น เรื่องสนุกสินะ .....

ผมเรียน
กวดวิชา
วันจันทร์
พุธ, ศุกร์
นอกระนั้น
ถ้าไม่ติด
เกินไป
ล่ะก็...

แน่
นอน
!!

นะ
...

งั้น
ช่วยสอนฉัน
ได้ไหม...

ผมจะ
ตั้งใจ
สอน
ให้เอง
.....

ไม่
เป็นไร
ครับ!
ผมถนัด
วิชาเลข
!

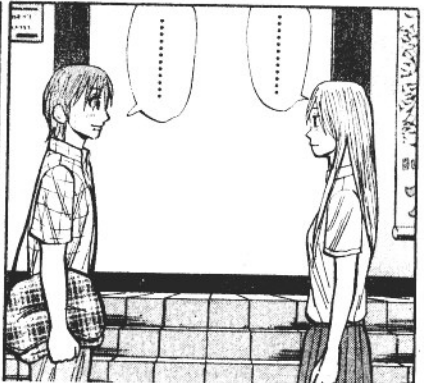
ถ้า
ซาโต้คง
เบื่อก็
ไม่
เป็นไร
นะ...

แต่
กิ่งโกะ
หัว
ไม่ค่อย
ดี

ขึ้นมา
แลกเปลี่ยน
เมล
แอดเดรส
กัน

อะ...
อ้อ
!!

ไม่เป็นไร
ครับ!
มีอัน
ผมทาน
อาหาร
อร่อย
มากๆ

งั้นก็...
ชะ...
ชอบใจ
ที่เลี้ยง
นะ...

จ่ายแค่
ค่า
เครื่องดื่ม
ก็พอ
.....

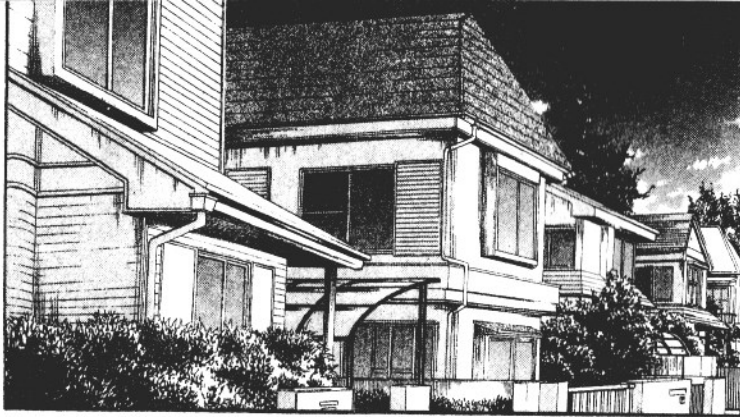
เอ้อ
.....

นั่น.....
พูดจริง
สิเปล่า
?

เมื่อกี้...
บอกว่า
จะ
ช่วยสอน
วิชาเลข
ใช่ไหม

คะ !

กิกโกะ!
มานี่
หน่อย
ซี

กลับมา
แล้ว
คะ
~
!!

พิกนี่
กลับบ้าน
ดึก
บ่อยๆนะ
....

อะไร
~
?

ยิ่ง
น่าสงสัย
ใหญ่
เป็นใคร
ที่ไหน
หรือ?

มะ...
ไม่ใช่เนะ
แคตัว
หนังสือ
เรียน
ด้วยกัน

学校定 3 級
英検

อย่า
บอกใคร
นะ

ชื่อ
คุณนัมปะ
อยู่
โรงเรียน
นั้นจ้ะ
.....

มีคน
แบบนั้น
อยู่ที่
โรงเรียน
ฉัน
ด้วยหรือ
....

นัมปะ
.....

เอ้อ...
ฉัน
ก็อยู่
นั้นจ้ะ
....

เอ๊ะ!
!

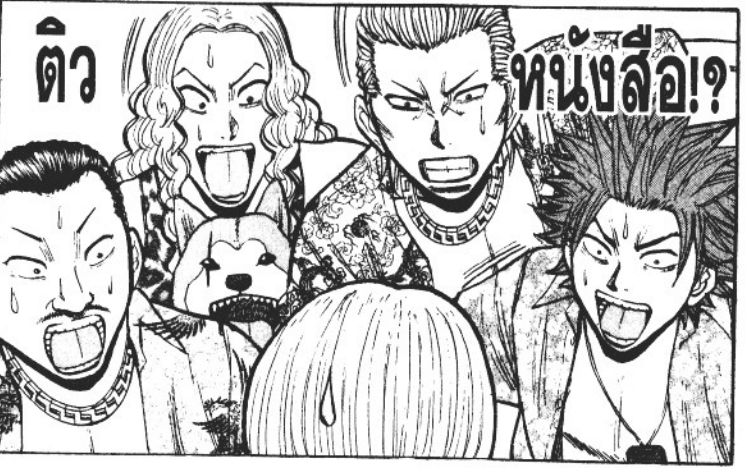
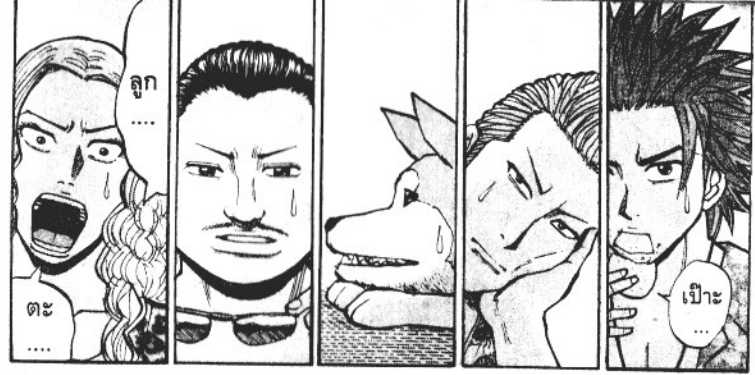
อ๊อ

Rocking

Actic

下克上

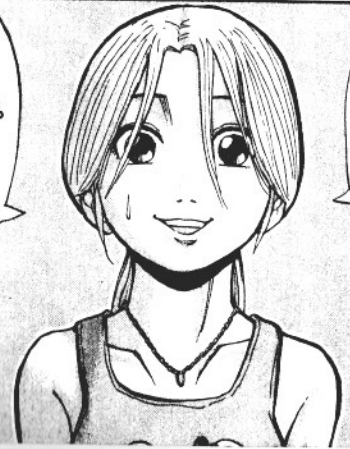

ตีว

หนังสือ!

มันแย่มากขนาดนั้นเลยหรือ.....

กิงโกะตีวหนังสือ

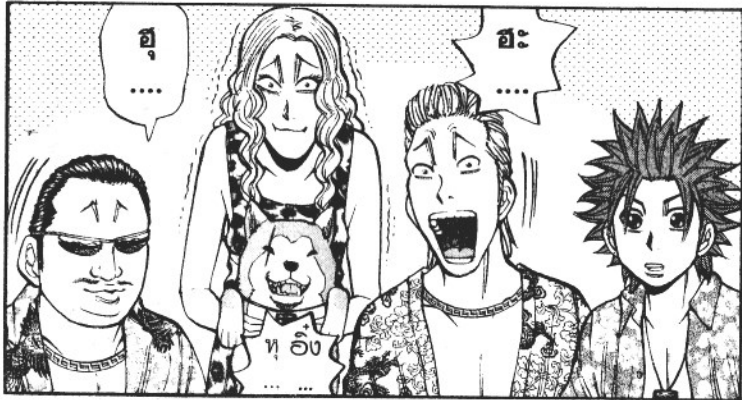

หนู
ไปเรียน
ที่โรงเรียน
อื่น
ไม่ได้
หรือ

ทีกัก
เอาเอง
ว่าหนู
จะ
เรียนต่อ
ที่ไฉน

สอนเข้า
เรียนต่อ...
โรงเรียน
ไฉน
แค่เขียนชื่อ
เป็น
ก็เข้าได้แล้ว
กิงโกะ

ฮึ
....

ฮะ
....

ท อิง
....

รู้ความหมาย
ของการ
ตีหนังสือไหม?
ถึงจะตบการ์ตูนทีวี
หัวก็ไม่ตยขึ้น
หรอกนะ
!!

พูดจริงอะ!!
ที่ผ่านมามี
แม่แต่ตีนสือ
ก็ไม่เคยตย
เลย
ไม่ใช่พธธ
!?

ตี
หนังสือ
....?

หนูอยู่ม.3
แล้ว
ต้องสอบ
เข้าเรียนต่อ
นะ!!

ตี
หนังสือ
ไป
เพื่ออะไร
?

ไม่ตี
หรือ

ตี
หนัง
สือ

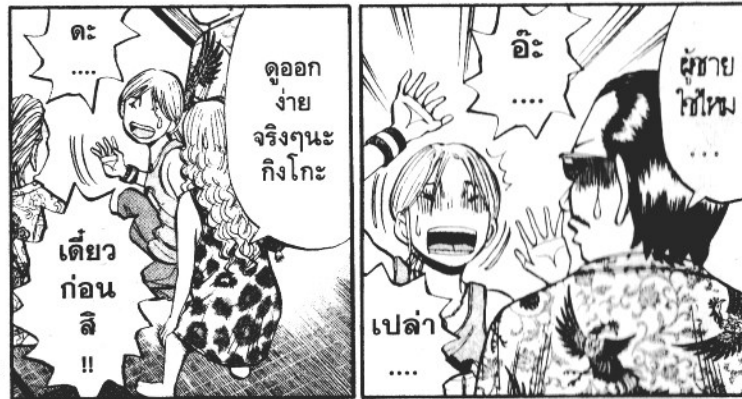
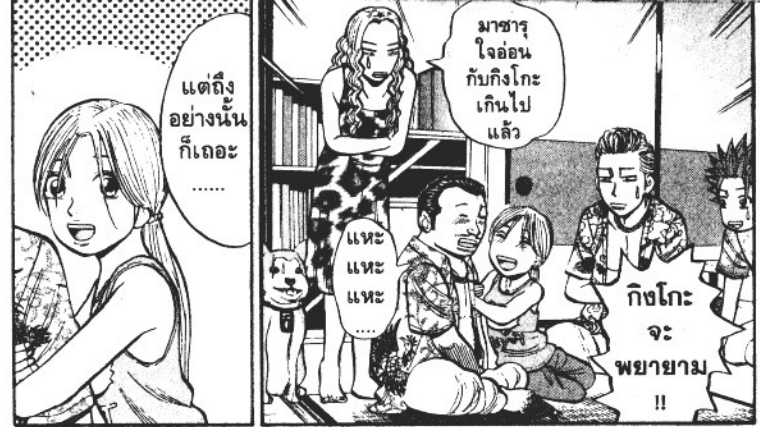

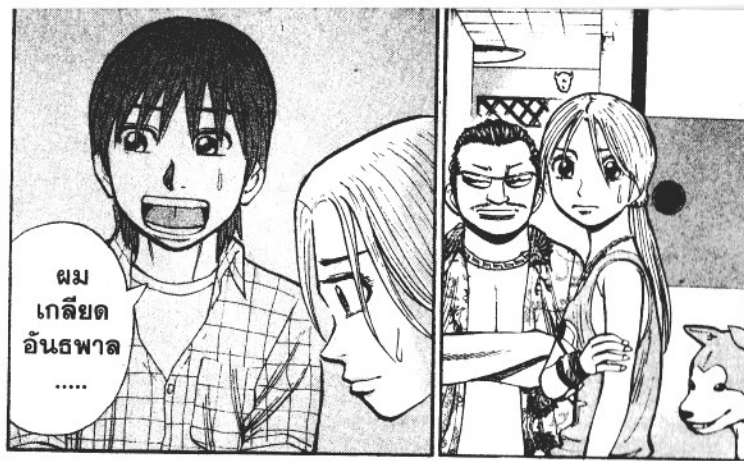
กิงโกะ คิดทำอะไร สักอย่าง ก็ชอบเลิกรา กลางคืน ทุกที

ไม่เห็น เป็นไฉน นี่นา

ผม
เกลียด
อันธพาล
.....

จะ
ตีหนังสือ
หรืออะไร
ก็ไม่สน

ใครจะยอม
ให้ลูกสาว
ที่น่ารัก
ไปอยู่
ลำพัง2คน
กับเจ้าบ้า
ที่ไหน
ก็ไม่รู้

ไม่
ได้

มะ...ไม่
ทำไม
ต้องให้
มาเจอ
ทุกคน
ด้วย...

ต่อไปนี่
ถ้าอยาก
ตีหนังสือ
ก็ตีเอง
คนเดียว
!!

แต่
ไม่ได้
เด็ด
ขาด
!!

ดูร่างคนก่อน
ของกิงโก...

พ่อ
ลามก
!!

ตี
หนังสือ
ธรรมดา
!!

ไม่ได้
ไม่ได้!!
ตีหนังสือ
แบบไหน
กันแน่
จนตีกัน
แบบนี้
!!

พามา
ซะ
.....

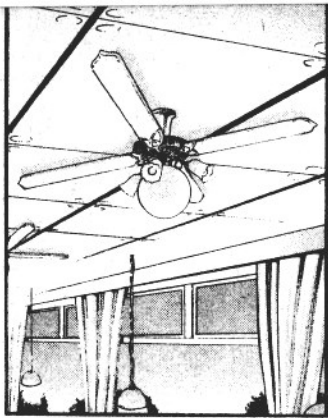
ไม่
เกี่ยวกับ
คนก่อน
สัก
หน่อย
!

แต่...
รสนิยม
เรื่องผู้ชาย
ของเธอ
แย่มาก
.....

ไป
พามา

ฉัน
จะดูว่า
เป็นคน
แบบ
ไหน

เอ่อ...
มีเรื่อง
อะไร
หรือ
?

ไม่นะ
ผมเอง
ก็ไม่ชอบ
ที่จะโดน
สงสัยว่า
เป็นคน
ไม่ดี

ช่างเถอะ
ไม่ต้องทำถึง
ขนาดนั้นก็ได้
ต่อไปนี่ถึงกะ
จะตัวเองคนเดียว
.....

รู้แล้ว!
ผมจะไป
อธิบายกับ
ครอบครัว
ของคุณแม่
เอง

นะ
!!

ผม
จะไปพบ
และอธิบาย
เองว่า
ผมจะตั้งใจ
ตีหนังสื่อ
!

พอ
แล้ว
งั้นหรือ
.....

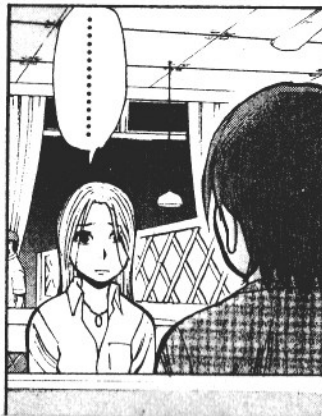
ฉันคิดว่า
เราต่าง
ตีหนังสื่อ
เอง
คนเดียว
ดีกว่า
.....

เปล่า...
เอ่อ...
ฉันรู้สึกไม่ดี
ที่เป็น
ตัวเกะกะ
การเรียน
หนังสื่อ
ของ
ซาได้คง

ตีหนังสื่อ
ที่ไม่มี
สมาธิ
จริงๆด้วย
ใช้ไหม
?

จะเลิก
มาตี
หนังสื่อ
แล้ว?
ทำไม
ล่ะ?

ผมสนุก
กับการ
ตี
หนังสื่อ
แบบนี้
มาก
.....

ไม่เลย...
ไม่ได้
เกะกะ
สักนิด
!

ไม่ใช่
แฟน
นะ !!

ได้เวลา
ที่จะเห็น
หน้าตา
ผู้ชาย
ของกิงโกะ
แล้วหรือ
....

มี
เงื่อนไข
แค่
อย่าง
เดียว

เพียง
แต่
.....

จะพา
เขามา
วันอาทิตย์
นี้

ขอ
อีก
ขาม

ถ้า
ยอม
ทำตาม
เงื่อนไข
ล่ะก็

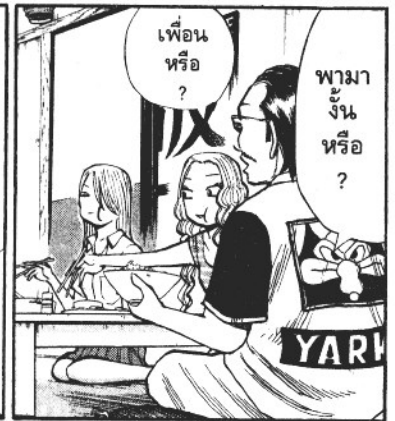

จะพามา
วันอาทิตย์
นี้

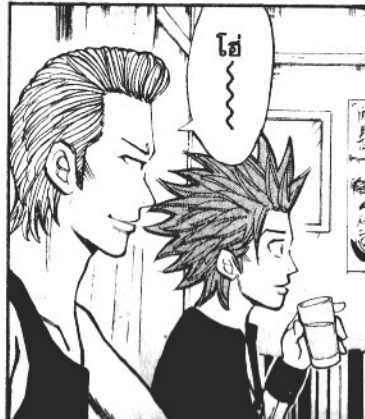
คนที่
ช่วยตี
หนังสือ
ให้
กิงโกะ

คราว
ก่อน
เคย
บอก
แล้ว
ไง

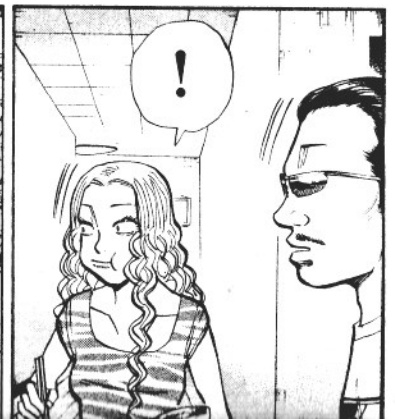

เพื่อน
หรือ
?

พามา
งั้น
หรือ
?

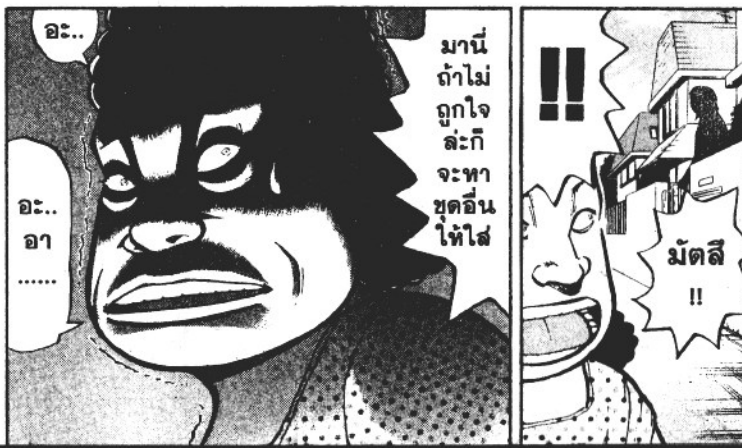

ใช่

!

เหวอ !!

ท่าน
ของ !!

มะ ....

ในที่สุดก็ได้เจอแล้ว !!

همین شی فن !!

ฮักๆ

หลงทางมาจากนาธิตะหรือ?

ทำไมมาอยู่ในชนบทอย่างจิบะแบบนี้ได้!!

อีก

ทาเคชิ ไงทาเคชิ !!

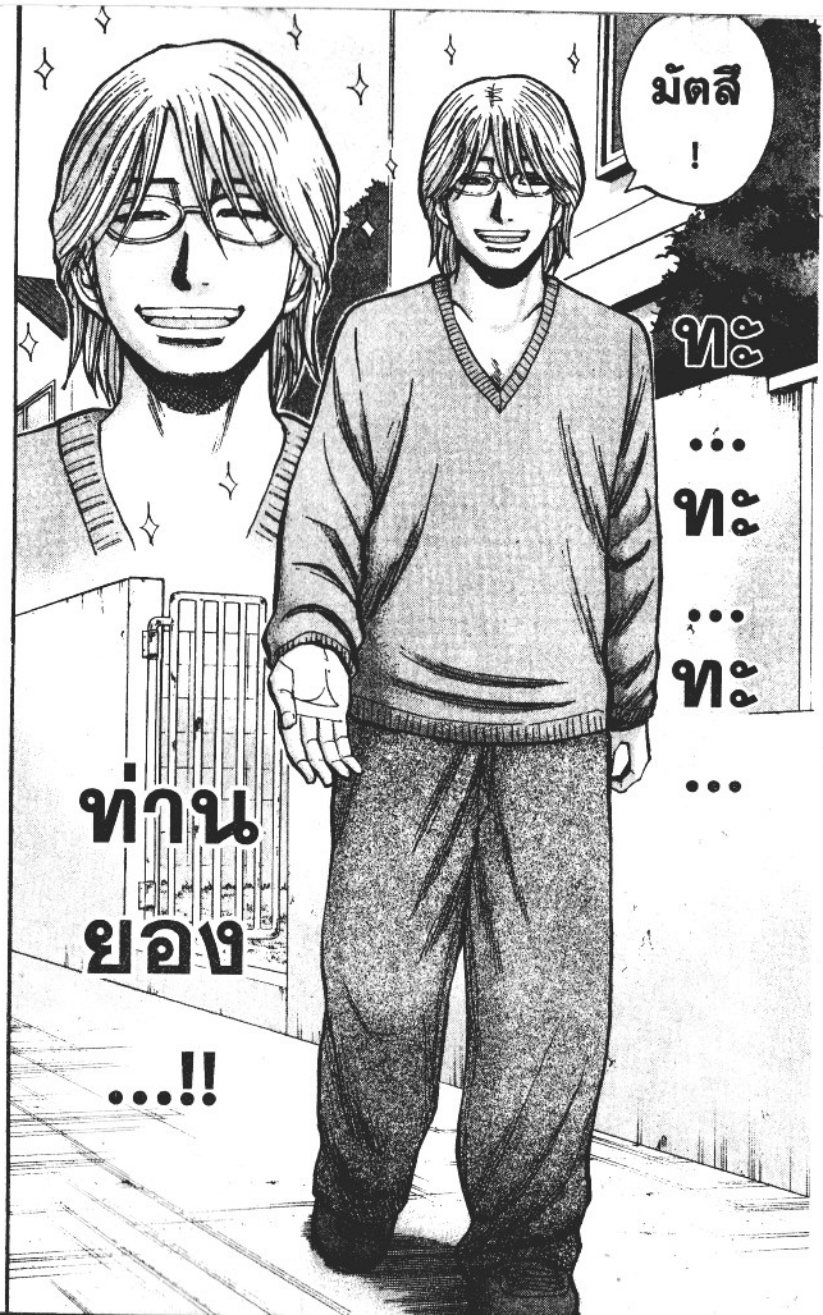
ดูออกไหม !

ทาเคชิ ชั้นหรือ .....

ฮะ... ฮะ... ฮะ... !!

หลีกไปป่า!! ฉันเองเงฉันเอง !!

มัตสึ !

ทะ

...

ทะ

...

ทะ

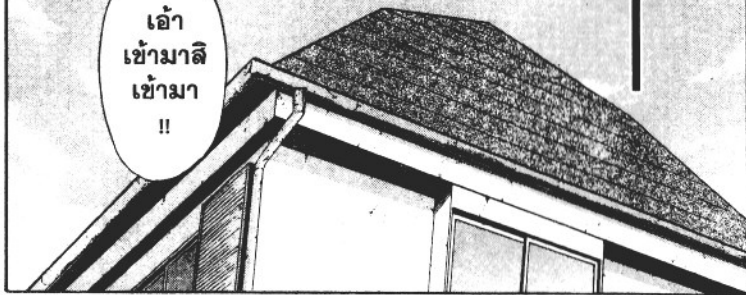
...

ท่าน
ของ

...!!

12
บาทีก

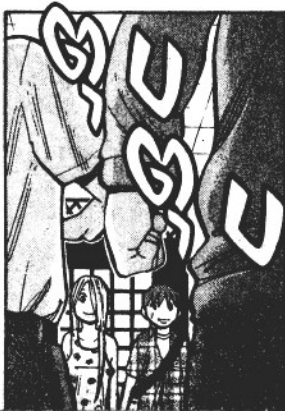
เฮ้
เข้ามาสิ
เข้ามา
!!

มา
แล้ว
!
ระวัง
คำพูด
ด้วยเพีย
คำพูด
!!
พ่อ
นั้น
แหละ
!!

อะ...
ขอ
รบกวน
ด้วย
ครับ

ให้
ตาย
สิ
....

ทาเค
ชิ
!!

ไป
ก่อน
นะ

เรื่อง
มัน
ยาว

ไม่ใช่
ท่าน
ยอง
สัก
หน่อย

ทาเคชิ...
ทำไม
แต่ง
คอสเพลย์
เป็น
ท่านยอง
....

น่าน MG 5

Take It Easy!
Powerful Yankee
Comedy
Trouble Family
Coming!

